

Matei

Cap. 1

Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui; Iuda a născut pe Fares și Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram; Aram a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon; Salmon a născut pe Boaz, din Rahav; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese; Iese a născut pe împăratul David.

Împăratul David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie; Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa; Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia; Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Ezechia; Ezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia; Iosia a născut pe Iehonia și frații lui, pe vremea strămutării în Babilon.

După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel; Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor; Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud; Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care s-a născut Isus, care se cheamă Hristos.

Deci, de la Avraam până la David, sunt paisprezece neamuri de toate; de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece neamuri; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.

Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii, de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce vestise Domnul prin prorocul care zice: „Iată, fecioara - va fi însărcinată, - va naște un fiu și-I vor pune numele Emanuel”, care, tâlmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”.

Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevastă-sa. Dar n-a cunoscut-o până ce ea a născut un fiu. Și el i-a pus numele Isus.

Cap. 2

După ce s-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim și au întrebat:

„Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

Când a auzit **împăratul Irod** acest lucru, s-a tulburat mult și **tot Ierusalimul** s-a tulburat împreună cu el. A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască **Hristosul**.

„În Betleemul din Iudeea”, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin **prorocul**:
‘Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o **Căpetenie**, care va fi **Păstorul poporului Meu Israel**.’”

Atunci, **Irod** a chemat în ascuns pe **magi** și a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase **steaua**. Apoi i-a trimis la Betleem și le-a zis: „Duceți-vă de cercetați cu de-amănuntul despre **Prunc** și, când Îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui.”

După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că **steaua** pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era **Pruncul**.

Când au văzut ei **steaua**, n-au mai putut de bucurie. Au intrat în casă, au văzut **Pruncul** cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și **I s-au închinat**; apoi și-au deschis vistieriile și I-au adus daruri: **aur**, **tămâie** și **smirnă**.

În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod și s-au întors în țara lor pe un alt drum.

După ce au plecat magii, **un înger al Domnului** se arată în vis lui **Iosif** și-i zice:
„Scoală-te, ia **Pruncul** și pe **mama Lui**, fugi în Egipt și rămâi acolo până îți voi spune eu, căci **Irod** are să caute **Pruncul** ca să-L omoare.”

Iosif s-a sculat, a luat **Pruncul** și pe **mama lui**, noaptea, și a plecat în Egipt. Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin **prorocul** care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”

Atunci, **Irod**, când a văzut că fusese înșelat de magi, s-a mâniat foarte tare și a trimis să omoare pe toți **pruncii de parte bărbătească**, de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea pe care o aflase întocmai de la magi.

Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin **prorocul Ieremia**, care zice: „Un timpăt s-a auzit în Rama, plângere și bocet mult: Rahela își jelea copiii și nu voia să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.”

După ce a murit Irod, **un înger al Domnului** se arată în vis lui **Iosif**, în Egipt, și-i zice:
„Scoală-te, ia **Pruncul** și pe **mama Lui** și du-te în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viața **Pruncului**.”

Iosif s-a sculat, a luat **Pruncul** și pe **mama Lui** și a venit în țara lui Israel. Dar, când a auzit că în Iudeea împărățește Arhelau, în locul tatălui său **Irod**, s-a temut să se ducă acolo; și, fiind înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în părțile Galileii.

A venit acolo și a locuit într-o cetate numită **Nazaret**, ca să se împlinească ce fusese vestit prin **proroci**: *că El va fi chemat Nazarinean*.

Cap. 3

În vremea aceea a venit **Ioan Botezătorul** și propovăduia în pustia Iudeii.

El zicea: „Pocățiți-vă, căci **Împărăția cerurilor** este aproape.”

Ioan acesta este acela care fusese vestit prin **prorocul Isaia**, când zice:

„Iată glasul celui ce strigă în pustie: ‘Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.’”

Ioan purta o haină de păr de cămilă și la mijloc era încins cu un brâu de curea.

El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.

Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudeea și din toate împrejurimile Iordanului au început să iasă la el; și, **mărturisindu-și păcatele**, erau botezați de el în **râul Iordan**.

Dar când a văzut pe mulți din **farisei** și din **saducei** că vin să primească **botezul** lui, le-a zis: „**Pui de năpârcci**, cine v-a învățat să fugiți de **mânia viitoare**? Faceți dar **roade** vrednice de **pocăința voastră**. Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: ‘*Avem ca tată pe Avraam!*’ Căci vă spun că Dumnezeu din **pietrele** acestea poate să ridice **fii lui Avraam**. Iată că **securea** a și fost înfiptă la **rădăcina pomilor**: deci **orice pom** care **nu face rod bun** va fi **tăiat** și **aruncat în foc**. Cât despre mine, eu vă botez **cu apă**, **spre pocăință**; dar **Cel** ce vine după mine este **mai puternic** decât mine, și eu nu sunt vrednic **să-I duc încălțăminte**. El vă va **boteza** cu **Duhul Sfânt** și cu **foc**. Acela **Își are lopata în mână**, **Își va curăți** cu desăvârșire **aria** și **Își va strânge grâul în grânar**, dar **pleava** o va **arde într-un foc** care nu se stinge.”

Atunci a venit **Isus** din Galileea **la Iordan**, la **Ioan**, ca **să fie botezat** de el. Dar **Ioan** căuta să-l oprească. „Eu”, zicea el, „am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade **să împlinim** tot ce trebuie împlinit.” Atunci, Ioan L-a lăsat.

De îndată ce a fost botezat, **Isus** a ieșit din apă. Și, în clipa aceea, **cerurile s-au deschis** și a văzut pe **Duhul lui Dumnezeu** coborându-Se în **chip de porumbel** și venind peste El. Și **din ceruri** s-a auzit **un glas**, care zicea: „Acesta este **Fiul Meu preaiubit**, în care **Îmi găsesc plăcerea**.”

Cap. 4

Atunci, **Isus** a fost dus de **Duhul în pustie**, ca să fie **ispitit** de **diavolul**. Acolo a **postit patruzeci de zile** și **patruzeci de nopți**; la urmă a **flămânzit**.

Ispititorul s-a apropiat de El și I-a zis: „Dacă ești **Fiul lui Dumnezeu**, poruncește ca **pietrele** acestea să se facă **pâini**.” Drept răspuns, **Isus** i-a zis: „**Este scris**:

‘Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice **cuvânt** care iese **din gura lui Dumnezeu**.’”

Atunci, **diavolul** L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe **streașina Templului** și I-a zis: „Dacă ești **Fiul lui Dumnezeu**, aruncă-Te jos, căci este scris: ‘El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.’” „De asemenea, **este scris**”, a zis **Isus**: „**Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeu** tău.”

Diavolul L-a dus apoi pe **un munte foarte înalt**, I-a arătat toate **împărățiile lumii** și **strălucirea lor** și I-a zis: „Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei **arunca cu fața la pământ** și **Te vei închina mie**.”

„**Pleacă, Satano**”, i-a răspuns **Isus**. „Căci **este scris**: ‘**Domnului Dumnezeului tău să te închini** și numai **Lui să-I slujești**.’”

Atunci, **diavolul** L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște **îngeri** și au început **să-I slujească**.

Când a auzit Isus că **Ioan fusese închis**, a plecat **în Galileea**. A **părăsit Nazaretul** și a venit de a locuit **în Capernaum**, lângă mare, în **ținutul lui Zabulon** și **Neftali**, ca să se împlinească ce fusese vestit prin **prorocul Isaia**, care zice:

„**Țara lui Zabulon** și **țara lui Neftali**, înspre mare, dincolo de Iordan, **Galileea neamurilor**,

Norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut **o mare lumină**; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit **lumina**.”

De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică:

„Pocăiți-vă , căci **Împărăția cerurilor este aproape**.”

Pe când trecea pe lângă Marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe **Simon, zis Petru**, și pe fratele său **Andrei**, care aruncau o mreajă în mare; căci erau **pescari**.

El le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face **pescari de oameni**.”

Îndată, ei au lăsat mrejele și au mers după El.

De acolo a mers mai departe și a văzut pe alți doi frați: pe **Iacov, fiul lui Zebedei**, și pe **Ioan**, fratele lui, care erau într-o corabie cu tatăl lor, Zebedei, și își cârpeau mrejele. El i-a chemat.

Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor și au mers după El.

Isus străbătea **toată Galileea**, - învățând pe norod în **sinagogi**,

- propovăduind **Evanghelia Împărăției** și

- tămăduind **orice boală** și **orice neputință** care erau în norod.

I s-a dus vestea în **toată Siria**; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boli și chinuri:

- pe cei îndrăciți, - pe cei lunatici și - pe cei slăbănogi, și El **îi vindeca**.

După El au mers **multe noroade** - din Galileea, - din Decapole, - din Ierusalim, - din Iudeea și - de dincolo de Iordan.

Cap. 5

Când a văzut Isus **noroadele**, S-a suit pe munte și, după ce a șezut jos, **ucenicii Lui** s-au apropiat de El. Apoi a început să vorbească și să-i învețe astfel:

- „Ferice de cei **săraci în duh**, căci a lor este Împărăția cerurilor!

- Ferice de cei ce **plâng**, căci ei vor fi mângâiați!

- Ferice de cei **blânzi**, căci ei vor moșteni pământul!

- Ferice de cei **flămânzi și însetați după neprihănire**, căci ei vor fi săturați!

- Ferice de cei **milostivi**, căci ei vor avea parte de milă!

- Ferice de cei cu **inima curată**, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

- Ferice de cei **împăciuitori**, căci ei vor fi chemați fi ai lui Dumnezeu!

- Ferice de cei **prigoniți** din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!

- Ferice va fi de voi când, din **pricina Mea**, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe **prorocii** care au fost înainte de voi.

Voi sunteți **sarea pământului**. Dar, dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic, decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni.

Voi sunteți **lumina lumii**. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.

Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă **faptele voastre bune** și să slăvească pe **Tatăl** vostru, care este în ceruri.

Să nu credeți că am venit să stric **Legea** sau **Prorocii**; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.

Așa că oricine va strica una din cele **mai mici din aceste porunci** și va învăța pe oameni așa va fi chemat **cel mai mic** în **Împărăția cerurilor**; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească va fi chemat **mare** în **Împărăția cerurilor**.

Căci vă spun că, dacă **neprihănirea** voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în **Împărăția cerurilor**.

Ați auzit că s-a zis celor din vechime: 'Să nu ucizi ; oricine va ucide va cădea sub **pedeapsa judecării**.' Dar Eu vă spun că

- oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa **judecării**; și
- oricine va zice fratelui său: 'Prostule!' va cădea sub pedeapsa **soborului**;
- iar oricine-i va zice: 'Nebunule!' va cădea sub pedeapsa **focului gheenei**.

Așa că, dacă îți aduci **darul la altar** și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,

- lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și
- du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.

Caută de te împacă degrabă cu **pârâșul** tău, câtă vreme ești cu el pe drum, ca nu cumva pârâșul să te dea pe mâna **judecătorului**, judecătorul să te dea pe mâna **temnicerului** și să fii aruncat în **temniță**.

Adevărat îți spun că nu vei ieși de acolo până nu vei plăti cel din urmă bănuț.

Ați auzit că s-a zis celor din vechime: 'Să nu preacurvești.'

Dar **Eu vă spun** că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în **inima** lui. Dacă , deci, ochiul tău cel drept te face să cazi în **păcat**, scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.

Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în **păcat**, taie-o și leapăd-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.

S-a zis iarăși: 'Oricine își va lăsa nevasta să-i dea **o carte de despărțire**.'

Dar Eu vă spun că oricine își va lăsa nevasta, în afară numai de **pricină de curvie**, îi dă prilej să **preacurvească**; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat **preacurvește**.

Ați mai auzit iarăși că s-a zis celor din vechime: 'Să nu juri strâmb; ci să împlinești față de Domnul jurămintele tale.' Dar **Eu vă spun**: Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat. Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face un singur păr alb sau negru.

Felul vostru de vorbire să fie: '**Da, da; nu, nu**'; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.

Ați auzit că s-a zis: 'Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.'

Dar **Eu vă spun**: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău.

Ci, oricui te lovește peste **obrazul drept**, întoarce-i și pe celălalt.

Oricui vrea să se judece cu tine și să-ți ia **haina**, lasă-i și cămașa.

Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.

Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine.

Ați auzit că s-a zis: 'Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.'

Dar **Eu vă spun**:- Iubiți pe vrăjmașii voștri, - binecuvântați pe cei ce vă **blestemă**, - faceți bine celor ce vă **urăsc** și - rugați-vă pentru cei ce vă **asupresc** și vă **prigonesc**,

ca să fiți **fii ai Tatălui** vostru care este în ceruri; căci El face să **răsară soarele Său** peste cei răi și peste cei buni și **dă ploaie** peste cei dreți și peste cei nedreți.

Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce **răsplată** mai așteptați? Nu fac așa și **vameșii**? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce **lucru neobișnuit** faceți? Oare **păgânii** nu fac la fel?

Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și **Tatăl vostru** cel ceresc este desăvârșit.

Cap. 6

Luați seama să nu vă îndepliniți **neprihănirea** voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplată de la **Tatăl** vostru, care este în ceruri.

Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac **fățarnicii** în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata.

Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta, pentru ca **milostenia** ta să fie făcută în ascuns; și **Tatăl** tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Când vă rugați, să nu fiți ca **fățarnicii**, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata.

Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și **roagă-te Tatălui** tău, care este în ascuns; și **Tatăl** tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca **păgânii**, cărora li se pare că, dacă spun o multime de vorbe, vor fi ascultați.

Să nu vă asemănați cu ei; căci **Tatăl** vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi. Iată dar cum trebuie să vă rugați: '**Tatăl nostru** care ești în ceruri!

Sfintească-se Numele Tău; **vie Împărăția Ta**; **facă-se voia Ta**, precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele **dă-ne-o nouă astăzi**; și ne **iartă** nouă **greșelile** noastre, precum și **noi iertăm** greșelilor noștri și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.

Căci a **Ta** este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!'

Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și **Tatăl** vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar, dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici **Tatăl** vostru nu vă va ierta greșelile voastre.

Când **postiiți**, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca **fățarnicii**, care își slutesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata.

Ci tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața, ca să te arăți că postești nu oamenilor, ci **Tatălui** tău, care este în ascuns; și **Tatăl** tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Nu vă strângeți **comori pe pământ**, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă **comori în cer**, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este **comoara voastră**, acolo va fi și inima voastră.

Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină; dar, dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. Așa că, dacă **lumina** care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!

Nimeni nu poate sluji la **doi stăpâni**. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui **Dumnezeu** și lui **Mamona**.

De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați de **viața voastră**, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de **trupul vostru**, gândindu-vă cu ce veți îmbrăca. Oare nu este **viața** mai mult decât hrana și

trupul, mai mult decât îmbrăcămintea?

Uitați-vă la **păsările cerului**: ele - nici nu seamănă, - nici nu seceră și - nici nu strâng nimic în grânare, și totuși **Tatăl** vostru cel ceresc le hrănește.

Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?

Și de ce vă îngrijorați de **îmbrăcămintea**? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc **crinii** de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar **Solomon**, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.

Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu **iarba de pe câmp**, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

Nu vă îngrijorați dar, zicând: ‘Ce vom mânca?’ sau: ‘Ce vom bea?’ sau: ‘Cu ce ne vom îmbrăca?’ Fiindcă toate aceste lucruri **neamurile** le caută. **Tatăl** vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi **Împărăția lui Dumnezeu** și **neprihănirea Lui**, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge **zilei** necazul ei.

Cap. 7

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

Căci cu ce **judecată** judecați, veți fi judecați; și cu ce **măsură** măsurați, vi se va măsura.

De ce vezi tu **paiul** din ochiul fratelui tău și nu te uiți cu băgare de seamă la **bârna** din ochiul tău? Sau cum poți zice fratelui tău: ‘Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău’ și, când colo, tu ai o bârnă într-al tău? **Fățarnicule**, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

Să nu dați câinilor **lucrurile sfinte** și să nu aruncați **mărgăritarele** voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și să se întoarcă să vă rupă.

Cereți , și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.

Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide.

Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său **o pâine**, să-i dea o piatră?

Sau, dacă-i cere **un pește**, să-i dea un șarpe?

Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați **daruri bune** copiilor voștri, cu cât mai mult **Tatăl** vostru, care este în ceruri, va da **lucruri bune** celor ce I le cer! Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta sunt cuprinse **Legea** și **Prorocii**.

Intrați pe **poarta cea strâmtă**.

Căci largă este poarta, lată este calea care duce la **pierzare** și mulți sunt cei ce intră pe ea.

Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la **viață** și puțini sunt cei ce o află.

Păziți-vă de **proroci mincinoși**.

Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori.

Îi veți cunoaște după **roadele** lor. Culeg oamenii **struguri** din spini sau **smochine** din măcăcini?

Tot așa, orice **pom bun** face roade bune, dar **pomul rău** face roade rele.

Pomul bun nu poate face roade rele, nici **pomul rău** nu poate face roade bune.

Orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc.

Așa că după **roadele lor** îi veți cunoaște.

Nu oricine-Mi zice: ‘Doamne, Doamne!’ va intra în **Împărăția cerurilor**, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri.

Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: ‘Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în **Numele Tău**? N-am scos noi draci în **Numele Tău**? Și n-am făcut noi multe minuni în **Numele Tău**?’

Atunci, le voi spune curat: ‘Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.’

De aceea, pe oricine aud aceste **cuvinte ale Mele** și le face, îl voi asemăna cu un **om cu judecată**, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea **temelia zidită pe stâncă**.

Însă oricine aud aceste **cuvinte ale Mele** și nu le face va fi asemănat cu un **om nechibzuit**, care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflet vânturile și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost **mare**.”

După ce a sfârșit **Isus** cuvântările acestea, noroadele au rămas uimite de **învățătura Lui**; căci El îi învâța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau **cărturarii** lor.

Cap. 8

Când S-a coborât **Isus** de pe munte, multe **noroade** au mers după El.

Și **un lepros** s-a apropiat de El, I s-a închinat și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, **poți** să mă curățești.”

Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: „Da, vreau, fii curățit!” Îndată a fost curățită lepra lui.

Apoi, Isus i-a zis: „Vezi să nu spui la nimeni, ci du-te de te arată **preotului** și adu darul pe care l-a rânduit Moise, ca mărturie pentru ei.”

Pe când intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El **un sutaș**, care-L ruga și-I zicea:

„Doamne, **robul** meu zace în casă slăbănog și se chinuiește cumplit.”

Isus i-a zis: „Am să vin și să-l tămăduiesc.”

„Doamne”, a răspuns sutașul, „nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu, ci zi numai **un cuvânt**, și robul meu va fi tămăduit. Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine **ostași** și zic unuia: ‘Du-te!’ și se duce; altuia: ‘Vino!’ și vine; și robului meu: ‘Fă cutare lucru!’ și-l face.”

Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El:

„Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit **o credință** așa de mare.

Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu **Avraam, Isaac și Iacov** în Împărăția cerurilor. Iar **fiii Împărăției** vor fi aruncați în întunericul de afară, unde vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

Apoi a zis sutașului: „Du-te și făcă-ți-se după credința ta.”

Și robul lui s-a tămăduit chiar în **ceasul acela**.

Isus S-a dus apoi în casa lui **Petru** și a văzut pe **soacra** acestuia zăcând în pat, prinsă de friguri.

S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile; apoi ea s-a sculat și a început să-I slujească.

Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate și a tămăduit pe toți bolnavii, ca să se împlinească ce fusese vestit prin **prorocul Isaia**, care zice:

„El a luat asupra Lui **neputințele** noastre și a purtat **bolile** noastre.”

Isus a văzut multe noroade împrejurul Său și a poruncit să treacă de cealaltă parte.

Atunci s-a apropiat de El **un cărturar** și I-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge.” Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar **Fiul omului** n-are unde-și odihni capul.” Un altul, care era dintre ucenici, I-a zis: „Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să îngrop pe tatăl meu.” „Vino după Mine”, i-a răspuns Isus, „și lasă morții să-și îngroape morții.”

Isus S-a suit într-o **corabie**, și ucenicii Lui au mers după El. Și, deodată, s-a stârnit pe mare o **furtună** atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea.

Ucenicii s-au apropiat de El și L-au deșteptat, strigând: „Doamne, scapă-ne, că pierim!” El le-a zis: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Apoi S-a sculat, a certat vânturile și **marea** și s-a făcut o liniște mare. Oamenii aceia se mirau și ziceau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?”

Când a ajuns Isus de partea cealaltă, în ținutul gadarenilor, L-au întâmpinat **doi îndrăciți**, care ieșeau din morminte. Erau așa de cumpliți, că nimeni nu putea trece pe drumul acela.

Și iată că au început să strige: „Ce legătură este între noi și Tine, **Isuse**, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme?”

Depart de ei era o turmă mare de porci, care pășteau. Dracii rugau pe Isus și ziceau: „Dacă ne scoți afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci.”

„Duceți-vă”, le-a zis El. Ei au ieșit și au intrat în porci. Și, deodată, toată turma s-a repezit de pe râpă în mare și a pierit în ape.

Porcarii au fugit și s-au dus în cetate de au povestit tot ce se petrecuse și cele întâmplate cu îndrăciții. Și iată că toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus și, cum L-au văzut, L-au rugat să plece din ținutul lor.

Cap. 9

Isus S-a suit într-o corabie, a trecut marea și a venit în **cetatea Sa**. Și iată că I-au adus **un slăbănog**, care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut **credința** și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!”

Și iată că unii din **cărturari** au zis în ei înșiși: „Omul acesta hulește!”

Isus, care le cunoștea gândurile, a zis: „Pentru ce aveți gânduri rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne? A zice: ‘Iertate îți sunt păcatele’ sau a zice: ‘Scoală-te și umblă?’ Dar, ca să știți că **Fiul omului** are putere pe pământ să ierțe păcatele, – ‘Scoală-te’”, a zis El slăbănogului, „ridică-ți patul și du-te acasă.”

Slăbănogul s-a sculat și s-a dus acasă. Când au văzut noroadele lucrul acesta, s-au însăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere.

De acolo, Isus a mers mai departe și a văzut pe un om, numit **Matei**, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine.” Omul acela s-a sculat și a mers după El.

Pe când ședea Isus la masă, în casă, iată că au venit o mulțime de **vameși** și **păcătoși** și au șezut la masă cu El și cu ucenicii Lui. **Fariseii** au văzut lucrul acesta și au zis ucenicilor Lui: „Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?”

Isus i-a auzit și le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Duceți-vă de învățați ce înseamnă: ‘**Milă** voiesc, iar nu jertfă!’ Căci n-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”

Atunci, **ucenicii lui Ioan** au venit la Isus și I-au zis: „De ce noi și fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc deloc?”

Isus le-a răspuns: „Se pot jeli nuntașii câtă vreme este **mirele** cu ei? Vor veni zile când mirele va fi luat de la ei, și atunci vor posti.

Nimeni nu pune un petic de postav nou la o **haină veche**; pentru că și-ar lua umplutura din haină, și ruptura ar fi mai rea.

Nici nu pun oamenii vin nou în **burdufuri vechi**; altfel, burdufurile plesnesc, vinul se varsă, și burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou îl pun în **burdufuri noi**, și se păstrează amândouă.”

Pe când le spunea Isus aceste vorbe, iată că a venit unul din **frunțașii sinagogii**, I s-a închinat și I-a zis: „**Fiica** mea adineauri a murit, dar vino de pune-Ți mâinile peste ea, și va învia.”

Isus S-a sculat și a plecat după el, împreună cu ucenicii Lui.

Și iată că o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge, a venit pe dinapoi și s-a atins de poala hainei Lui. Căci își zicea ea: „Numai să mă pot atinge de haina Lui, și mă voi tămădui.”

Isus S-a întors, a văzut-o și i-a zis: „Îndrăznește, fiică! **Credința** ta te-a tămăduit.” Și s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.

Când a ajuns Isus în casa **frunțașului sinagogii** și când a văzut pe cei ce cântau din fluiet și gloata bocind, le-a zis: „Dați-vă la o parte, căci fetița n-a murit, ci doarme!” Ei își băteau joc de El. Dar, după ce a fost scoasă gloata, Isus a intrat înăuntru, a luat pe fetița de mână, și fetița s-a sculat. Și s-a dus vestea despre această minune în tot ținutul acela.

Când a plecat de acolo, s-au luat după Isus **doi orbi**, care strigau și ziceau:

„Ai milă de noi, **Fiul lui David!**” După ce a intrat în casă, orbii au venit la El.

Și Isus le-a zis: „Credeți că pot face lucrul acesta?” „Da, Doamne”, I-au răspuns ei.

Atunci S-a atins de ochii lor și a zis: „Facă-vi-se după credința voastră!”

Și li s-au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu tot dinadinsul și le-a zis: „Vedeți să nu știe nimeni.”

Dar ei, cum au ieșit, au răspândit **vestea despre El** în tot ținutul acela.

Pe când plecau orbii aceștia, iată că au adus la Isus un **mut îndrăcit**.

După ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit. Și noroadele, mirate, ziceau:

„Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel!”

Dar **fariseii** ziceau: „Cu ajutorul domnului dracilor scoate El dracii!”

Isus străbătea toate cetățile și satele, - **învățând** pe norod în sinagogi, - propovăduind **Evangelia Împărăției** și - vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință care era în norod.

Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște **oi** care n-au păstor. Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este **secerișul**, dar puțini sunt **lucrătorii!** Rugați dar pe **Domnul secerișului** să scoată lucrători la secerișul Lui.”

Cap. 10

Apoi, Isus a chemat pe cei **doisprezece ucenici** ai Săi și le-a dat **putere** să - scoată duhurile necurate și să - tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință.

Iată **numele** celor doisprezece apostoli:

Cel dintâi, **Simon**, zis Petru, și **Andrei**, fratele lui;

Iacov, fiul lui Zebedei, și **Ioan**, fratele lui;

Filip și Bartolomeu;

Toma și Matei, vameșul;

Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu;

Simon Canaanitul și Iuda Iscarioteanul, cel care a vândut pe Isus.

Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat **învățăturile** următoare:

„- Să nu mergeți pe calea păgânilor și - să nu intrați în vreo cetate a samaritenilor, ci - să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale **casei lui Israel**. Și pe drum, propovăduiți și ziceți:

‘Împărăția cerurilor este aproape!’

- Vindecați pe bolnavi, - înviați pe morți, - curățiți pe leproși, - scoateți afară dracii.

Fără plată ați primit, fără plată să dați.

Să nu luați - nici aur, - nici argint, - nici aramă în brâiele voastre, - nici traistă pentru drum, - nici două haine, - nici încălțăminte, - nici toiag, căci **vrednic este lucrătorul de hrana lui**.

În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămâneți la el până veți pleca. La intrarea voastră în casă, urați-i de bine; și dacă este casa aceea vrednică, **pacea voastră** să vină peste ea; dar , dacă nu este vrednică, **pacea voastră** să se întoarcă la voi.

Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieșiți din casa sau din cetatea aceea și să scuturați praful de pe picioarele voastre.

Adevărat vă spun că, în **ziua judecării**, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei și Gomorei, decât pentru cetatea aceea.

Iată , Eu vă trimit ca pe **niște oi** în mijlocul lupilor. Fiți dar înțelepți ca **șerpii** și fără răutate ca **porumbeii**. Păziți-vă de oameni, căci vă vor da în judecata soboarelor și vă vor bate în sinagogile lor. Din pricina Mea, veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, ca să slujiți ca **mărturie** înaintea lor și înaintea neamurilor.

Dar , când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune, căci ce veți avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela; fiindcă nu voi veți vorbi, ci **Duhul Tatălui** vostru va vorbi în voi. Fratele va da la moarte pe frate-său, și tatăl, pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor și-i vor omorî. Veți fi urâți de toți din pricina **Numelui Meu**, dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului.

Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său, nici **robul**, mai presus de domnul său.

Ajunge **ucenicului** să fie ca învățătorul lui, și **robului** să fie ca domnul lui.

Dacă pe **Stăpânul casei** L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa pe cei din casa Lui?

Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi **descoperit** și nimic tănuit care nu **va fi cunoscut**. Ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneți la **lumină**; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor.

Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul, și trupul în gheenă. Nu se vând oare două vrăbii la **un ban**?

Totuși niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.

Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați.

Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea **oamenilor**, îl voi mărturisi și Eu înaintea **Tatălui Meu**, care este în ceruri; dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea **oamenilor**, Mă voi lepăda și Eu înaintea **Tatălui Meu**, care este în ceruri.

Să nu credeți că am venit s-aduc **pacea** pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia.

Căci am venit să despart pe **fiu** de tatăl său, pe **fiică** de mama sa și pe **noră** de soacra sa.
Și omul va avea de **vrăjmași** chiar pe cei din casa lui.

Cine iubește pe **tată** ori pe **mamă** mai mult decât pe Mine nu este vrednic de **Mine** și cine iubește pe **fiu** ori pe **fiică** mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.

Cine nu-și ia **crucea** lui și nu vine după Mine nu este vrednic de Mine.

Cine își va **păstra viața** o va pierde și cine își **va pierde** viața pentru Mine o va câștiga.

Cine vă primește pe voi Mă **primește pe Mine** și cine Mă primește pe Mine primește pe **Cel ce M-a trimis pe Mine**. Cine primește **un proroc**, în numele unui proroc, va primi răsplata unui proroc; și cine primește pe **un om neprihănit**, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit.

Și oricine va da de băut numai un **pahar de apă rece** unuia din acești micuți în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.”

Cap. 11

După ce a isprăvit de dat **învățăături** la cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să învețe pe oameni și să propovăduiască în cetățile lor.

Ioan a auzit din temniță despre **lucrările lui Hristos** și a trimis să-L întrebe prin ucenicii săi: „Tu ești **Acela** care are să vină sau să așteptăm pe altul?”

Drept răspuns, Isus le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui **Ioan** ce auziți și ce vedeți: **Orbii** își capătă vederea, **șchiopii umblă**, **leproșii sunt curățiți**, **surzii aud**, **morții înviază**, și **săracilor** li se propovăduiește Evanghelia.

Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.”

Pe când se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre **Ioan**:

„Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O **trestie** clătinată de vânt?

Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi?

Iată că cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un **proroc**?

Da, vă spun, și mai mult decât un proroc; căci el este acela despre care s-a scris:

‘Iată, trimit înaintea Feței Tale pe **solul Meu**, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.’

Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat niciunul mai mare decât **Ioan Botezătorul**. Totuși cel mai mic în **Împărăția cerurilor** este mai mare decât el.

Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, **Împărăția cerurilor se ia cu năvală**, și cei ce dau năvală pun mâna pe ea. Căci până la Ioan au prorocit toți **prorocii** și **Legea**.

Și, dacă vreți să înțelegeți, el este **Ilie**, care trebuia să vină. Cine are urechi de auzit să audă.

Cu cine voi asemăna neamul acesta de oameni?

Seamănă cu niște **copilași** care șed în piețe și strigă la tovarășii lor:

‘V-am cântat din fluier, și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și nu v-ați tânguit.’

Căci a venit **Ioan**, nici mâncând, nici bând, și ei zic: ‘Are drac!’

A venit **Fiul omului** mâncând și bând, și ei zic:

‘Iată un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al **vameșilor** și al **păcătoșilor!**’

Totuși **Înțelepciunea** a fost îndreptățită din lucrările ei.”

Atunci, Isus a început să mustre cetățile în care fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră.

„Vai de tine, **Horazine!**”, a zis El. „Vai de tine, **Betsaido!**

Căci, dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit cu sac și cenușă. De aceea vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.

Și tu, **Capernaume**, vei fi înălțat oare până la cer?

Vei fi coborât până la Locuința morților; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.

De aceea vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine.”

În vremea aceea, **Isus** a luat cuvântul și a zis:

„Te laud, **Tată**, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!

Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de **Tatăl Meu**, și nimeni nu cunoaște deplin pe **Fiul**, afară de **Tatăl**; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe **Tatăl**, afară de **Fiul** și acela căruia vrea să i-L descopere.

Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt bland și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.”

Cap. 12

În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grâu într-o zi de Sabat. Ucenicii Lui, care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce.

Fariseii, când au văzut lucrul acesta, I-au zis: „Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului.”

Dar Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut **David** când a flămânzit, el și cei ce erau împreună cu el? Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților? Sau n-ați citit în Lege că, în zilele de Sabat, preoții calcă Sabatul în Templu, și totuși sunt nevinovați? Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât Templul.

Dacă ați fi știut ce înseamnă: ‘Milă voiesc, iar nu jertfe’, n-ați fi osândit pe niște nevinovați. Căci **Fiul omului** este Domn și al Sabatului.”

Isus a plecat de acolo și a intrat în sinagogă.

Și iată că în sinagogă era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat: „Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?”

El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie și-i cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară? Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.”

Atunci a zis omului acela: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o și mâna s-a făcut sănătoasă, ca și cealaltă. **Fariseii** au ieșit afară și s-au sfătuit cum să omoare pe Isus.

Dar Isus, ca unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade.

El a tămăduit pe toți **bolnavii** și le-a poruncit cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut ca să se împlinescă ce fusese vestit prin **prorocul Isaia**, care zice: „Iată **Robul Meu**, pe care L-am ales, **Preaiubitul Meu**, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune **Duhul Meu** peste El și va vesti neamurilor judecata. El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă și nici nu va stinge un fitil care fumează, până va face să biruiască judecata. Și **neamurile** vor nădăjdui în **Numele Lui**.”

Atunci, I-au adus **un îndrăcit orb** și **mut** și Isus l-a tămăduit, așa că **mutul vorbea și vedea**. Toate noroadele, mirate, ziceau: „Nu cumva este acesta **Fiul lui David**?”

Când au auzit **fariseii** lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate dracii decât cu **Beelzebul**, domnul dracilor!”

Isus, care le cunoștea **gândurile**, le-a zis: „Orice **împărăție** dezbinată împotriva ei însăși este pustiită și orice **cetate** sau casă dezbinată împotriva ei însăși nu poate dăinui.

Dacă **Satana** scoate pe Satana, este dezbinat; deci cum poate dăinui împărăția lui?

Și dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea, ei vor fi judecătorii voștri. Dar dacă Eu scot afară dracii cu **Duhul lui Dumnezeu**, atunci **Împărăția lui Dumnezeu** a venit peste voi. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și să-i jefuiască gospodăria, dacă n-a legat mai întâi pe cel tare? Numai atunci îi va jefui casa.

Cine nu este cu Mine este împotriva Mea și cine nu strânge cu Mine risipește.

De aceea vă spun: Orice **păcat** și orice **hulă** vor fi iertate oamenilor, dar **hula** împotriva **Duhului Sfânt** nu le va fi iertată.

Oricine va vorbi împotriva **Fiului** omului va fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva **Duhului Sfânt** nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

Ori faceți **pomul bun** și rodul lui bun, ori faceți **pomul rău** și rodul lui rău; căci pomul se cunoaște după rodul lui.

Pui de năpârci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi?

Căci din **prisosul inimii** vorbește gura. **Omul bun** scoate lucruri bune din **vistieria bună a inimii** lui, dar **omul rău** scoate lucruri rele din **vistieria rea a inimii** lui.

Vă spun că, în **ziua judecății**, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Căci din **cuvintele tale** vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit.”

Atunci, unii din **cărturari** și din **farisei** au luat cuvântul și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să vedem **un semn** de la Tine!”

Drept răspuns, El le-a zis: „Un neam viclean și preacurvar cere un semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul prorocului Iona. Căci, după cum **Iona** a stat trei zile și trei nopți în **pântecul chitului**, tot așa și **Fiul omului** va sta trei zile și trei nopți în **inima pământului**.

Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul acesta în **ziua judecății** și-l vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui **Iona**; și iată că aici este **Unul mai mare decât Iona**.

Îmărăteasa de la Miazăzi se va scula alături de neamul acesta în **ziua judecății** și-l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să audă **înțelepciunea lui Solomon**; și iată că aici este **Unul mai mare decât Solomon**.

Duhul necurat, când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând **odihnă** și n-o găsește. Atunci zice: ‘Mă voi întoarce în **casa mea**, de unde am ieșit.’ Și, când vine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită. Atunci se duce și ia cu el alte **șapte duhuri mai rele** decât el: intră în casă, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi. Tocmai așa se va întâmpla și cu acest **neam viclean**.”

Pe când vorbea încă Isus noroadelor, iată că **mama** și **frații Lui** stăteau afară și căutau să vorbească cu El. Atunci, cineva I-a zis: „Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară și caută să vorbească cu Tine.” Dar Isus a răspuns celui ce-I adusese știrea aceasta:

„Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?”

Apoi, Și-a întins mâna spre **ucenicii Săi** și a zis: „Iată mama Mea și frații Mei!

Căci oricine face **voia Tatălui Meu** care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.”

Cap. 13

În aceeași zi, Isus a ieșit din casă și ședea lângă mare.

O **mulțime de noroade** s-au strâns la El, așa că a trebuit să Se suie să șadă într-o corabie, iar tot norodul stătea pe țărm.

El le-a vorbit despre multe lucruri **în pilde** și le-a zis:

„Iată, **semănătorul** a ieșit să semene.

Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut **lângă drum** și au venit păsările și au mâncat-o.

O altă parte a căzut pe **locuri stâncoase**, unde n-avea pământ mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pământ adânc. Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit și, pentru că n-avea rădăcini, **s-a uscat**.

O altă parte a căzut **între spini**: spinii au crescut și au înecat-o.

O altă parte a căzut în **pământ bun** și a dat rod: un grăunte a dat o sută, altul, șaizeci și altul, treizeci. Cine are urechi de auzit să audă.”

Ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „De ce le vorbești **în pilde**?”

Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți **tainele Împărăției** cerurilor, iar lor nu le-a fost dat. Căci celui ce are, i se va da și va avea de prisos; iar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are. De aceea le vorbesc **în pilde**, pentru că ei, măcar că văd, nu văd și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg. Și cu privire la ei se împlinește **prorocia lui Isaia**, care zice: ‘Veți auzi cu **urechile** voastre și nu veți înțelege; veți privi cu **ochii** voștri și nu veți vedea.’

Căci **inima** acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu și să-i **vindec**. Dar ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud!

Adevărat vă spun că **mulți proroci** și **oameni neprihăniți** au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi, și nu le-au auzit.

Ascultați dar ce înseamnă **pilda semănătorului**.

Când un om aude Cuvântul privitor la **Împărăție** și nu-l înțelege, vine **cel rău** și răpește ce a fost semănat în inima lui. Aceasta este sămânța căzută lângă drum.

Sămânța căzută în locuri stâncoase este cel ce aude Cuvântul și-l primește îndată cu bucurie, dar n-are rădăcină în el, ci ține până la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina **Cuvântului**, se leapădă îndată de el.

Sămânța căzută între spini este cel ce aude Cuvântul, dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor îneacă acest Cuvânt și ajunge **neroditor**.

Iar sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce **rod**: un grăunte dă o sută, altul, șaizeci, altul, treizeci.”

Isus le-a pus înainte o **altă pildă** și le-a zis:

„**Împărăția cerurilor** se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui.

Dar, pe când dormeau oamenii, a venit **vrăjmașul** lui, a semănat neghină între grâu și a plecat. Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina. Robii stăpânului casei au venit și i-au zis: ‘Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?’ El le-a răspuns: ‘**Un vrăjmaș** a făcut lucrul acesta.’ Și robii i-au zis: ‘Vrei dar să mergem s-o smulgem?’ ‘Nu’, le-a zis el, ‘ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea? Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune **secerătorilor**: «Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.»”

Isus le-a pus înainte o **altă pildă** și le-a zis:
„**Împărăția cerurilor** se aseamănă cu **un grăunte de muștar**, pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa. Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele, dar, după ce a crescut, este mai mare decât **zarzavaturile** și se face **un copac**, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui.”

Le-a spus o **altă pildă**, și anume:
„**Împărăția cerurilor** se aseamănă cu **un aluat** pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala.”

Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri **în pilde** și nu le vorbea deloc fără pildă, ca să se împlinească ce fusese vestit prin **prorocul**, care zice:
„Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii.”

Atunci, Isus a dat drumul noroadelor și a intrat în casă.
Ucenicii Lui s-au apropiat de El și I-au zis: „Tâlcuiește-ne pilda cu neghina din țarină.”
El le-a răspuns: „Cel ce seamănă **sămânța bună** este **Fiul omului**.

Țarina este lumea; **sămânța bună** sunt fiii Împărăției; **neghina** sunt fiii celui rău.
Vrăjmașul care a semănat-o este diavolul; **secerișul** este sfârșitul veacului; **secerătorii** sunt îngerii.

Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului.
Fiul omului va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din **Împărăția Lui** toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Atunci, **cei neprihăniți** vor străluci ca soarele în **Împărăția Tatălui** lor.
Cine are urechi de auzit să audă.

Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu **o comoară** ascunsă într-o țarină.
Omul care o găsește o ascunde și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.

Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu **un negustor** care caută mărgăritare frumoase.
Și, când găsește **un mărgăritar** de mare preț, se duce de vinde tot ce are și-l cumpără.

Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu **un năvod** aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.
După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, șed jos, aleg în vase ce este bun și aruncă afară ce este rău. Tot așa va fi și la sfârșitul veacului.

Îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

„Ați înțeles voi toate aceste lucruri?”, i-a întrebat Isus. „Da, Doamne”, I-au răspuns ei.
Și El le-a zis: „De aceea, orice **cărturar**, care a învățat ce trebuie despre **Împărăția cerurilor**, se aseamănă cu un **gospodar** care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi.”

După ce a isprăvit Isus pildele acestea, a plecat de acolo.
A venit în **patria Sa** și a început să învețe pe oameni în sinagogă; așa că cei ce-L auzeau se mirau și ziceau: „De unde are El **înțelepciunea** și **minunile** acestea? Oare nu este El fiul tâmplarului? Nu este **Maria mama Lui**? Și **Iacov**, **Iosif**, **Simon** și **Iuda** nu sunt ei frații Lui? Și surorile Lui nu sunt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?”
Și găseau astfel în El o pricină de poticnire.

Dar Isus le-a zis: „Nicăieri nu este prețuit **un proroc** mai puțin decât în patria și în casa Lui.”
Și n-a făcut multe minuni în locul acela din pricina **necredinței** lor.

Cap. 14

În vremea aceea, **cârmuitorul Irod** a auzit vorbindu-se despre Isus și a zis slujitorilor săi: „Acesta este **Ioan Botezătorul**! A înviat din morți și de aceea se fac minuni prin el.”

Căci Irod prinsese pe Ioan, îl legase și-l pusese în temniță din pricina **Irodiadei**, nevasta fratelui său Filip; pentru că **Ioan** îi zicea: „Nu-ți este îngăduit s-o ai de **nevastă**.”

Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea pe **Ioan** ca pe un proroc. Dar, când se prăznuia ziua nașterii lui Irod, **fata Irodiadei** a jucat înaintea oaspeților și a plăcut lui Irod. De aceea i-a făgăduit cu jurământ că îi va da orice va cere. Îndemnată de mama sa, ea a zis: „Dă-mi aici, într-o farfurie, **capul** lui Ioan Botezătorul!”

Împăratul s-a întristat, dar, - din pricina jurămintelor sale și - de ochii celor ce ședeau la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea. Și a trimis să taie capul lui Ioan în temniță.

Capul a fost adus într-o farfurie și dat fetei, care l-a dus la mama sa.

Ucenicii lui Ioan au venit de i-au luat trupul, l-au îngropat și s-au dus de au dat de știre lui **Isus**.

Isus, când a auzit vestea aceasta, a plecat de acolo într-o corabie, ca să Se ducă singur la o parte, într-un loc pustiu.

Noroadele, când au auzit lucrul acesta, au ieșit din cetăți și s-au luat după El pe jos.

Când a ieșit din corabie, Isus a văzut **o gloată mare**, I s-a făcut milă de ea și a vindecat pe cei bolnavi.

Când s-a înserat, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu, și vremea iată că a trecut. Dă drumul noroadelor să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare.”

„N-au nevoie să plece”, le-a răspuns Isus; „dați-le voi să mănânce.”

Dar ei I-au zis: „N-avem aici decât cinci pâini și doi pești.”

Și El le-a zis: „Aduceți-i aici la Mine!”

Apoi a poruncit noroadelor să șadă pe iarbă, a luat cele **cinci pâini** și cei **doi pești**, Și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și le-a dat **ucenicilor**, iar ei le-au împărțit noroadelor. Toți au mâncat și s-au săturat și s-au ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele de firimituri. Cei ce mâncaseră erau ca la **cinci mii de bărbați**, afară de femei și de copii.

Îndată după aceea, Isus a silit pe **ucenicii** Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă până va da drumul noroadelor.

După ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte **să Se roage singur** la o parte.

Se înnoptase, și El era singur acolo. În timpul acesta, **corabia** era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vântul era împotriva.

Când se îngâna ziua cu noaptea, Isus a venit la ei, umblând pe mare. Când L-au văzut ucenicii umblând pe mare, s-au însăimântat și au zis: „Este **o nălucă!**” Și, de frică, au țipat. Isus le-a zis îndată: „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!” „Doamne”, I-a răspuns **Petru**, „dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape!” „Vino!”, i-a zis Isus. **Petru** a coborât din corabie și a început să umblă pe ape ca să meargă la **Isus**. Dar, când a văzut că vântul era tare, s-a temut și, fiindcă începea să se afunde, a strigat: „Doamne, scapă-mă!”

Îndată, Isus a întins mâna, l-a apucat și i-a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?” Și, după ce au intrat în corabie, a stat vântul. Cei ce erau în corabie au venit de s-au închinat înaintea lui **Isus** și I-au zis: „Cu adevărat, Tu ești **Fiul lui Dumnezeu!**”

După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului. Oamenii din locul acela, care cunoșteau pe Isus, au trimis să dea de știre în toate împrejurimile și au adus la El pe toți bolnavii. Bolnavii Îl rugau să le dea voie numai să se atingă de poala hainei Lui. Și toți câți s-au atins s-au vindecat.

Cap. 15

Atunci, niște **farisei** și niște **cărturari din Ierusalim** au venit la Isus și I-au zis: „Pentru ce calcă **ucenicii Tăi** datina bătrânilor? Căci nu-și spală mâinile când mănâncă.”

Drept răspuns, El le-a zis: „Dar voi de ce călcați **porunca lui Dumnezeu** în folosul datinei voastre? Căci Dumnezeu a zis: ‘Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta’ și: ‘Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit negreșit cu moartea.’ Dar voi ziceți: ‘Cine va zice tatălui său sau mamei sale: «Ori cu ce te-aș putea ajuta, l-am închinat lui Dumnezeu» nu mai este ținut să cinstească pe tatăl său sau pe mama sa.’ Și ați desființat astfel **cuvântul lui Dumnezeu** în folosul datinei voastre. Fățarnicilor, bine a prorocit **Isaia** despre voi, când a zis: ‘Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar **inima** lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei învățând ca învățături niște porunci omenești.’”

Isus a chemat mulțimea la Sine și a zis: „Ascultați și înțelegeți: Nu ce intră în gură spurcă pe om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.” Atunci, **ucenicii Lui** s-au apropiat și I-au zis: „Știi că **fariseii** au găsit pricină de poticnire în cuvintele pe care le-au auzit?”

Drept răspuns, El le-a zis: „Orice **răsad** pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc va fi smuls din rădăcină. Lăsați-i: sunt niște **călăuze oarbe**; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”

Petru a luat cuvântul și I-a zis: „Deslușește-ne pilda aceasta.” Isus a zis: „Și voi tot fără pricepere sunteți? Nu înțelegeți că orice intră în gură merge în **pântece** și apoi este aruncat afară, în hazna? Dar ce iese din gură vine din **inimă**, și aceea spurcă pe om. Căci **din inimă** ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtișagurile, mărturiile mincinoase, hulele. Iată lucrurile care spurcă pe om, dar a mânca cu **mâinile nespălate** nu spurcă pe om.”

Isus, după ce a plecat de acolo, S-a dus în **părțile Tirului și ale Sidonului**.
Și iată că o femeie cananeancă a venit din ținuturile acelea și a început să strige către El:
„Ai milă de mine, Doamne, **Fiul lui David!** Fiică-mea este muncită rău de un drac.”
El nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și ucenicii Lui s-au apropiat și L-au rugat stăruitor:
„Dă-i drumul, căci strigă după noi.”

Drept răspuns, El a zis: „Eu nu sunt trimis decât la **oile pierdute** ale casei lui Israel.”
Dar ea a venit și I s-a închinat, zicând: „Doamne, ajută-mi!”

Drept răspuns, El i-a zis: „Nu este bine să iei **pâinea copiilor** și s-o arunci la căței!”

„Da, Doamne”, a zis ea, „dar și **cățeii** mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”
Atunci, Isus i-a zis: „O, femeie, mare este **credința** Ta! Facă-ți-se cum voiești.”
Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Isus a plecat din locurile acelea și a venit lângă **Marea Galileii**.
S-a suit pe munte și a șezut jos acolo. Atunci au venit la El multe noroade, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui și El i-a tămăduit; așa că noroadele se mirau când au văzut că muții vorbesc, ciungii se însănătoșesc, șchiopii umblă și orbii văd; și slăveau pe **Dumnezeul lui Israel**.

Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: „Mi-este milă de gloata aceasta, căci iată că de trei zile așteaptă lângă Mine și n-au ce mânca. Nu vreau să le dau drumul flămânzi, ca nu cumva să leșine de foame pe drum.”

Ucenicii I-au zis: „De unde să luăm în pustia aceasta atâtea **pâini** ca să săturăm atâta gloată?”
„Câte **pâini** aveți?”, i-a întrebat Isus. „Sapte”, I-au răspuns ei, „și puțini peștișori.”
Atunci, Isus a poruncit norodului să șadă pe pământ.

A luat cele sapte pâini și peștișorii și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt și a dat **ucenicilor**, iar ucenicii au împărțit norodului. Au mâncat toți și s-au săturat; și s-au ridicat sapte coșnițe pline cu rămășițele de firimituri. Cei ce mâncaseră erau patru mii de **bărbați**, afară de femei și de copii.

În urmă, Isus a dat drumul noroadelor, S-a suit în corabie și a trecut în **ținutul Magdalei**.

Cap. 16

Fariseii și saducheii s-au apropiat de Isus și, ca să-L ispitească, I-au cerut să le arate **un semn** din cer. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Când se înserează, voi ziceți: ‘Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.’ Și dimineața ziceți: ‘Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.’”

Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?
Un neam viclean și preacurvar cere **un semn**; nu i se va da alt semn decât semnul prorocului Iona.” Apoi i-a lăsat și a plecat.

Ucenicii trecuseră de cealaltă parte și uitaseră să ia **pâini**.

Isus le-a zis: „Luați seama și păziți-vă de **aluatul fariseilor și al saducheilor**.”

Ucenicii se gândeau în ei și ziceau: „Ne zice așa pentru că n-am luat pâini!”

Isus, care cunoștea lucrul acesta, le-a zis:

„Puțin credincioșilor, pentru ce vă gândiți că n-ați luat pâini?”

Tot nu înțelegeți? Și nici nu vă mai aduceți aminte de cele **cinci pâini** pentru cei cinci mii de oameni și câte coșnițe ați ridicat? Nici de cele **sapte pâini** pentru cei patru mii de oameni și câte coșnițe ați

ridicat? Cum nu înțelegeți că nu v-am spus de pâini? Ci v-am spus să vă păziți de aluatul fariseilor și al saduceilor.” Atunci au înțeles ei că nu le zisese să se păzească de aluatul pâinii, ci de învățătura fariseilor și a saduceilor.

Isus a venit în părțile **Cezareii lui Filip** și a întrebat pe ucenicii Săi:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, **Fiul omului**?”

Ei au răspuns: „Unii zic că ești **Ioan Botezătorul**; alții, **Ilie**; alții, **Ieremia** sau **unul din proroci**.”

„Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?”

Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești **Hristosul**, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, **Simone**, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci **Tatăl Meu**, care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești **Petru**, și pe această piatră voi zidi **Biserica Mea**, și porțile Locuinței morților nu o vor birui. Îți voi da **cheile Împărăției cerurilor**, și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.”

Atunci a poruncit ucenicilor Săi să nu spună nimănui că **El** este **Hristosul**.

De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie - să meargă la Ierusalim, - să pătimizească mult din partea **bătrânilor**, din partea **preoților celor mai de seamă** și din partea **cărturarilor**; că are să fie omorât și că a treia zi are să învieze.

Petru L-a luat deoparte și a început să-L mustre, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!”

Dar Isus S-a întors și a zis lui Petru: „Înapoia Mea, Satano, tu ești o **piatră de poticnire** pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor.”

Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi:

„Dacă voiește cineva să vină după Mine, - să se lepede de sine, - să-și ia crucea și - să Mă urmeze. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va **pierde**, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va **câștiga**. Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde **sufletul**? Sau ce ar da un om în schimb pentru **sufletul său**?

Căci **Fiul omului** are să vină în slava Tatălui Său, cu **îngerii Săi**, și atunci va răsplăti fiecăruia după **faptele** lui. Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe **Fiul omului** venind în Împărăția Sa.”

Cap. 17

După șase zile, Isus a luat cu El pe **Petru**, **Iacov** și **Ioan**, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt. El S-a schimbat la față înaintea lor; **fața** Lui a strălucit ca soarele și **hainele** I s-au făcut albe ca lumina.

Și iată că li s-au arătat **Moise** și **Ilie** stând de vorbă cu El.

Petru a luat cuvântul și a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: - una pentru **Tine**, - una pentru **Moise** și - una pentru **Ilie**.”

Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit **un nor luminos** cu umbra lui.

Și din nor s-a auzit **un glas**, care zicea:

„Acesta este **Fiul Meu** preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de **El** să ascultați!”

Când au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pământ și s-au însăimântat foarte tare.

Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei și le-a zis: „Sculați-vă, nu vă temeți!”

Ei au ridicat ochii și n-au văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.

Pe când coborau din munte, Isus le-a dat **porunca** următoare:

„Să nu spuneți nimănui de vedenia aceasta până va învia Fiul omului din morți.”

Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină **Ilie**?”

Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile. Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.

Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.”

Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre **Ioan Botezătorul**.

Când au ajuns la norod, a venit un om care a căzut în genunchi înaintea lui Isus și I-a zis:

„Doamne, ai milă de fiul meu, căci este **lunatic** și pătimește rău: de multe ori cade în foc și de multe ori cade în apă. L-am adus la **ucenicii** Tăi și n-au putut să-l vindece.”

„O, neam necredincios și pornit la rău!”, a răspuns Isus. „Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceți-l aici, la Mine.” Isus a certat dracul, care a ieșit din el. Și băiatul s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Atunci, ucenicii au venit la Isus și I-au zis deoparte: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem?”

„Din pricina puținei voastre **credințe**”, le-a zis Isus. „Adevărat vă spun că, dacă ați avea **credință** cât un grăunte de muștar, ați zice **muntelui** acestuia: ‘Mută-te de aici colo’, și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință. Dar acest **soi de draci** nu iese afară decât cu rugăciune și cu post.”

Pe când stăteau în Galileea, Isus le-a zis: „**Fiul omului** trebuie să fie dat în mâinile oamenilor.

Ei **Îl vor omorî**, dar a treia zi va învia.” Ucenicii s-au întristat foarte mult.

Când au ajuns în Capernaum, cei ce strângeau **darea pentru Templu** au venit la **Petru** și i-au zis:

„Învățătorul vostru nu plătește darea?” „Ba da”, a zis Petru.

Și când a intrat în casă, Isus i-a luat-o înainte și i-a zis: „Ce crezi, Simone? Împărații pământului de la cine iau dări sau biruri? De la fiii lor sau de la străini?”

Petru I-a răspuns: „De la străini.” Și Isus i-a zis: „Așadar, **fiii** sunt scutiți.”

Dar, ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare, aruncă undița și trage afară peștele care va veni întâi. Deschide-i gura și vei găsi în ea **un ban** pe care ia-l și dă-li-l lor, pentru Mine și pentru tine.

Cap. 18

În clipa aceea, **ucenicii** s-au apropiat de Isus și L-au întrebat:

„Cine este mai mare în **Împărăția cerurilor**?”

Isus a chemat la El **un copilaș**, l-a pus în mijlocul lor și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în **Împărăția cerurilor**. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Și oricine va primi **un copilaș** ca acesta în Numele Meu Mă primește pe **Mine**.

Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești **micuți** care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât **o piatră mare de moară** și să fie înecat în adâncul mării.

Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire, fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire! Dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!

Acum, dacă mâna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l și leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât să ai două mâini sau două picioare și să

fii aruncat în **focul veșnic**. Și, dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în **viață** numai cu un ochi, decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în **focul gheenei**.

Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul din acești **micuți**; căci vă spun că **îngerii** lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu, care este în ceruri. Fiindcă **Fiul omului** a venit să mântuiască ce era pierdut.

Ce credeți? Dacă un om are **o sută de oi** și se rătăcește **una** din ele, nu lasă el pe cele **nouăzeci și nouă pe munți** și se duce să caute pe cea rătăcită? Și, dacă i se întâmplă s-o găsească, adevărat vă spun că are mai multă bucurie de ea, decât de cele nouăzeci și nouă care nu se rătăciseră.

Tot așa, nu este voia Tatălui vostru din ceruri să piară unul măcar din acești **micuți**.

Dacă **fratele tău a păcătuit** împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.

Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.

Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l **Bisericii** și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca **un păgân** și ca **un vameș**.

Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.

Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară **un lucru oarecare**, le va fi dat de **Tatăl Meu**, care este în ceruri. Căci, acolo unde sunt doi sau trei adunați în **Numele Meu**, sunt și Eu în mijlocul lor.”

Atunci, **Petru** s-a apropiat de El și I-a zis: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele Meu când va păcătui împotriva mea? Până la **șapte ori**?”

Isus i-a zis: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

De aceea, **Împărăția cerurilor** se aseamănă cu **un împărat** care a vrut să se socotească cu **robii** săi. A început să facă socoteala și i-au adus pe unul care îi datora **zece mii de galbeni**.

Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să-l vândă pe el, pe **nevasta** lui, pe **copiii** lui și tot ce avea, și să se plătească datoria. Robul s-a aruncat la pământ, i s-a închinat și a zis: ‘Doamne, mai îngăduie-mă, și-ți voi plăti tot.’ Stăpânul robului aceluia, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul și i-a **iertat datoria**.

Robul acela, când a ieșit afară, a întâlnit pe unul din **tovarășii lui de slujbă**, care-i era dator o **sută de lei**. A pus mâna pe el și-l strângea de gât, zicând: ‘Plătește-mi ce-mi ești dator.’ Tovarășul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga și zicea: ‘Mai îngăduie-mă, și-ți voi plăti.’ Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță până va plăti datoria. Când au văzut **tovarășii** lui cele întâmplăte, s-au întristat foarte mult și s-au dus de au spus **stăpânului** lor toate cele petrecute.

Atunci, **stăpânul** a chemat la el pe **robul** acesta și i-a zis: ‘**Rob viclean!** Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?’ Și **stăpânul s-a mâniat** și l-a dat pe mâna **chinuitorilor** până va plăti tot ce datora.

Tot așa vă va face și **Tatăl Meu** cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.”

Cap. 19

După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, a plecat din Galileea și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan. După El au mers **multe gloate**; și acolo a vindecat pe cei bolnavi.

Fariseii au venit la El și, ca să-L ispitească, I-au zis: „Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?”

Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că **Ziditorul** de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: ‘De aceea va lăsa **omul** pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de **nevastă-sa**, și cei doi vor fi **un singur trup**’? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

„Pentru ce dar”, I-au zis ei, „a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevastei o carte de despărțire și s-o lase?” Isus le-a răspuns: „Din pricina **împietririi inimilor** voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele, dar de la început n-a fost așa. Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de **pricină de curvie**, și ia pe alta de nevastă **preacurvește** și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat **preacurvește**.”

Ucenicii Lui I-au zis: „Dacă astfel stă lucrul cu bărbatul și nevasta lui, nu este de folos să se însoare.”

El le-a răspuns: „Nu toți pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este dat.”

Fiindcă - sunt **fameni** care s-au născut așa din pântecul maicii lor, - sunt **fameni** care au fost făcuți oameni de oameni și - sunt **fameni** care singuri s-au făcut oameni pentru **Împărăția cerurilor**. Cine poate să primească lucrul acesta să-l primească.”

Atunci I-au adus **niște copilași**, ca să-și pună mâinile peste ei și să Se roage pentru ei. Dar **ucenicii îi certau**. Și Isus le-a zis: „Lăsați **copilașii** să vină la Mine și nu-i opriți, căci **Împărăția cerurilor** este a celor ca ei.” După ce și-a pus mâinile peste ei, a plecat de acolo.

Atunci s-a apropiat de Isus **un om** și I-a zis: „Învățătorule, **ce bine** să fac, ca să am **viața veșnică**?” El i-a răspuns: „De ce mă întrebi: ‘**Ce bine**?’ Binele este Unul singur. Dar, dacă vrei să intri **în viață**, păzește poruncile.” „Care?” I-a zis el.

Și Isus i-a răspuns: „- Să nu ucizi; - să nu preacurvești; - să nu furi; - să nu faci o mărturisire mincinoasă; - să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta și - să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

Tânărul I-a zis: „Toate aceste **porunci** le-am păzit cu grijă din tinerețea mea. Ce-mi mai lipsește?” „Dacă vrei să fii **desăvârșit**”, i-a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, dă la **săraci** și vei avea o **comoară** în cer! Apoi vino și urmează-Mă.”

Când a auzit **tânărul** vorba aceasta, a plecat foarte întristat, pentru că avea **multe avuții**. **Isus** a zis ucenicilor Săi: „Adevărat vă spun că greu va intra **un bogat** în **Împărăția cerurilor**. Vă mai spun iarăși că este mai ușor să treacă **o cămilă** prin urechea acului decât să intre **un bogat** în **Împărăția lui Dumnezeu**.”

Ucenicii, când au auzit lucrul acesta, au rămas uimiți de tot și au zis: „Cine poate atunci să fie **mântuit**?” Isus S-a uitat țintă la ei și le-a zis: „**La oameni** lucrul acesta este cu neputință, dar **la Dumnezeu** toate lucrurile sunt cu putință.”

Atunci, **Petru** a luat cuvântul și I-a zis: „Iată că noi am lăsat tot și Te-am urmat. Ce **răsplată** vom avea?”

Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că, atunci când va sta **Fiul omului** pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-ați urmat, veți ședea și voi pe **douăsprezece scaune de domnie** și veți judeca pe cele **douăsprezece semintii** ale lui Israel.

Și oricine a lăsat case sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevestă, sau feciori, sau holde pentru **Numele Meu** va primi însutit și va moșteni **viața veșnică**.

Dar mulți din cei dintâi vor fi **cei din urmă** și mulți din cei din urmă vor fi **cei dintâi**.

Cap. 20

Fiindcă **Împărăția cerurilor** se aseamănă cu un gospodar care a ieșit dis-de-dimineață să-și tocmească **lucrători la vie**.

S-a învoit cu lucrătorii cu câte **un leu** pe zi și i-a trimis la vie.

A ieșit pe la ceasul al treilea și a văzut pe alții stând în piață fără lucru.

Duceți-vă și voi în via mea, le-a zis el, și vă voi da ce va fi cu dreptul. Și s-au dus.

A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea și a făcut la fel.

Când a ieșit pe la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând în piață și le-a zis: ‘De ce stați aici toată ziua fără lucru?’ Ei i-au răspuns: Pentru că nu ne-a tocmit nimeni.

Duceți-vă și voi în via mea, le-a zis el, și veți primi ce va fi cu dreptul.

Seara, **stăpânul** viei a zis ispravnicului său: ‘Cheamă pe lucrători și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi.’

Cei din ceasul al unsprezecelea au venit și au luat, fiecare, câte **un leu**.

Când au venit cei dintâi, socoteau că vor primi mai mult, dar au primit și ei tot câte **un leu** de fiecare.

După ce au primit banii, cârteau împotriva gospodarului și ziceau: Aceștia de pe urmă n-au lucrat decât un ceas, și la plată i-ai făcut deopotrivă cu noi, care am suferit greul și zăduful zilei.

Drept răspuns, el a zis unuia dintre ei: Prietene, ție nu-ți fac nicio nedreptate. Nu te-ai tocmit cu mine cu **un leu**? Ia-ți ce ți se cuvine și pleacă. Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă ca și ție.

Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău rău, fiindcă eu sunt bun?’

Tot așa , cei din urmă vor fi cei dintâi, și cei dintâi vor fi cei din urmă; pentru că **mulți** sunt chemați, dar **puțini** sunt aleși.

Pe când Se suia Isus la Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei **doisprezece ucenici** și le-a zis: „Iată că ne suim la Ierusalim, și **Fiul omului** va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte și-L vor da în mâinile **neamurilor**, ca să-L batjocorească, să-L bată și să-L răstignească, dar **a treia zi va învia**.”

Atunci, **mama fiilor lui Zebedei** s-a apropiat de Isus, împreună cu fiii ei, și I s-a închinat, vrând să-I facă o cerere. El a întrebat-o: „Ce vrei?” „Poruncește”, I-a zis ea, „ca, în **Împărăția Ta**, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta.”

Drept răspuns, Isus a zis: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?” „Putem”, I-au zis ei.

Și El le-a răspuns: „Este adevărat că veți bea paharul Meu și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu, dar a ședea la dreapta și la stânga Mea nu atârnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de **Tatăl Meu**.”

Cei zece, când au auzit, s-au **mâniat** pe cei doi frați.

Isus i-a chemat și le-a zis: „Știți că **domnitorii neamurilor domnesc** peste ele, și **mai-marii** lor le poruncesc cu stăpânire. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie **slujitorul** vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie **rob**.

Pentru că nici **Fiul omului** n-a venit să I se slujească, ci **El** să slujească și să-Și dea viața ca

răscumpărare pentru mulți.”

Când au ieșit din Ierihon, o mare gloată a mers după Isus.

Și **doi orbi** ședeau lângă drum. Ei au auzit că trece Isus și au început să strige:

„Ai milă de noi, Doamne, **Fiul lui David!**”

Gloata îi certa să tacă. Dar ei mai tare strigau: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”

Isus S-a oprit, i-a chemat și le-a zis: „Ce vreți să vă fac?”

„Doamne”, I-au zis ei, „să ni se deschidă ochii!” Lui Isus I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor și îndată orbii și-au căpătat vederea și au mers după El.

Cap. 21

Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la **Betfaghe**, înspre Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. În el veți găsi îndată o măgăriță legată și **un măgăruș** împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine. Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că **Domnul are trebuință** de ei. Și îndată îi va trimite.”

Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin **prorocul** care zice: „Spuneți ficei Sionului: ‘Iată, **Împăratul** tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.’”

Ucenicii s-au dus și au făcut cum le poruncise Isus. Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei și El a șezut deasupra. Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum.

Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă strigau:

„ - Osana, **Fiul lui David!**”

- Binecuvântat este Cel ce vine în **Numele Domnului!**

- Osana în cerurile preainalte!”

Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare și fiecare zicea: „Cine este acesta?” „Este **Isus, Prorocul**, din Nazaretul Galileii”, răspundeau noroadele.

Isus a intrat în **Templul** lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în **Templu**, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei și le-a zis: „Este scris: ‘**Casa Mea** se va chema o casă de rugăciune.’ Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”

Niște orbi și șchiopi au venit la El în **Templu** și El i-a vindecat. Dar **preoții cei mai de seamă** și **cărturarii**, când au văzut minunile pe care le făcea și pe **copii strigând** în Templu și zicând: „Osana, Fiul lui David!”, s-au umplut de mânie. Și I-au zis: „Auzi ce zic aceștia?” „Da”, le-a răspuns Isus. „Oare n-ați citit niciodată cuvintele acestea: ‘Tu ai scos laude din gura **pruncilor** și din gura celor ce sug?’” Și, lăsându-i, a ieșit din cetate și S-a îndreptat spre **Betania** și a rămas acolo.

Dimineața, pe când Se întorcea în cetate, I-a fost foame.

A văzut **un smochin** lângă drum și S-a apropiat de el, dar n-a găsit decât frunze și i-a zis:

„De acum încolo, în veac să nu mai dea rod din tine!” Și îndată smochinul s-a uscat.

Ucenicii, când au văzut acest lucru, s-au mirat și au zis: „Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?” Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă veți avea **credință** și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia, ci, chiar dacă ați zice muntelui acestuia: ‘Ridică-te de aici și aruncă-te în mare’, se va face.

Tot ce veți cere cu credință, **prin rugăciune**, veți primi.”

Isus S-a dus în Templu și, pe când învăța norodul, au venit la El preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului și I-au zis: „Cu ce **putere** faci Tu lucrurile acestea și cine Ți-a dat puterea aceasta?”

Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă voi pune și Eu o întrebare și, dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri. **Botezul lui Ioan** de unde venea? Din cer sau de la oameni?” Dar ei vorbeau între ei și ziceau: „Dacă vom răspunde: ‘Din cer’, ne va spune: ‘Atunci de ce nu l-ați crezut? Și dacă vom răspunde: ‘De la oameni’, ne temem de norod, pentru că toți socotesc pe Ioan drept **proroc**.”

Atunci au răspuns lui Isus: „Nu știm!” Și El, la rândul Lui, le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.

Ce credeți? Un om avea **doi feciori**. S-a dus la cel dintâi și i-a zis: ‘Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!’ ‘Nu vreau’, i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău și s-a dus. S-a dus și la celălalt și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: ‘Mă duc, doamne!’ Și nu s-a dus. Care din amândoi a făcut **voia tatălui** său?” „Cel dintâi”, au răspuns ei. Și Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că **vameșii** și **curvele** merg înaintea voastră în **Împărăția lui Dumnezeu**.

Fiindcă **Ioan** a venit la voi umblând în calea neprihănirii și nu l-ați crezut. Dar **vameșii** și **curvele** l-au crezut. Și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit în urmă ca să-l credeți.

Ascultați o altă pildă. Era un om, **un gospodar**, care a sădit o vie. A împrejmuț-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și a zidit un turn. Apoi a dat-o unor **vieri** și a plecat în altă țară.

Când a venit vremea roadelor, a trimis pe **robii săi** la vieri, ca să ia partea lui de rod. Vierii au pus mâna pe robii lui și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre. A mai trimis **alți robi**, mai mulți decât cei dintâi; și vierii i-au primit la fel. La urmă, a trimis la ei pe **fiul său**, zicând: ‘Vor primi cu cinste pe **fiul meu**!’

Dar **vierii**, când au văzut pe fiul, au zis între ei: ‘Iată **moștenitorul**; veniți să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui.’ Și au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât. Acum, când va veni **stăpânul viei**, ce va face el vierilor acelora?”

Ei I-au răspuns: „Pe ticăloșii aceia, ticălos îi va pierde, și via o va da **altor vieri**, care-i vor da roadele la vremea lor.”

Isus le-a zis: „N-ați citit niciodată în Scripturi că: ‘**Piatra** pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în **capul unghiului**; Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri’? De aceea vă spun că **Împărăția lui Dumnezeu** va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va aduce roadele cuvenite. Cine va cădea peste piatra aceasta va fi zdrobit de ea, iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera.”

După ce au auzit pildele Lui, **preoții cei mai de seamă** și **fariseii** au înțeles că Isus vorbește despre ei și căutau să-L prindă, dar se temeau de noroade, pentru că ele Îl socoteau drept proroc.

Cap. 22

Isus a luat cuvântul și le-a vorbit iarăși în pilde. Și a zis: „**Împărăția cerurilor** se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său. A trimis pe **robii** săi să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au vrut să vină. A trimis iarăși **alți robi** și le-a zis: ‘Spuneți celor poftiți: Iată că am gătit ospățul meu; juncii și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate; toate sunt gata, veniți la nuntă.’”

Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui și altul la negustoria lui. Ceilalți au pus mâna pe robi, și-au bătut joc de ei și i-au omorât.

Când a auzit, împăratul s-a mâniat, a trimis **oștile** sale, a nimicit pe ucigașii aceia și le-a ars cetatea.

Atunci a zis robilor săi: 'Nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici de ea.

Duceți-vă dar la răspântiile drumurilor și chemați la **nuntă** pe toți aceia pe care-i veți găsi.'

Robii au ieșit la răspântii, au strâns pe toți pe care i-au găsit, și buni, și răi, și odaia ospățului de nuntă s-a umplut de oaspeți.

Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții și a zărit acolo pe **un om** care nu era îmbrăcat în haina de nuntă. 'Prietene', i-a zis el, 'cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?' Omul acela a amuțit.

Atunci, împăratul a zis slujitorilor săi: 'Legăți-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l

în **întunericul de afară**; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților. Căci **mulți** sunt chemați, dar **puțini**

sunt aleși.'

Atunci, **fariseii** s-au dus și s-au sfătuit cum să prindă pe Isus cu vorba.

Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodienii, care I-au zis: „Învățătorule, știm că ești adevărat și că înveți pe oameni **calea lui Dumnezeu** în adevăr, fără să-ți pese de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor. Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim **bir Cezarului** sau nu?”

Isus, care le cunoștea viclesugul, a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiți, **fățarnicilor**?

Arătați-Mi **banul birului**.” Și ei I-au adus un ban. El i-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el ale cui sunt?” „Ale Cezarului”, I-au răspuns ei. Atunci, El le-a zis: „Dați dar **Cezarului** ce este al Cezarului, și lui **Dumnezeu** ce este al lui Dumnezeu!”

Mirați de cuvintele acestea, ei L-au lăsat și au plecat.

În aceeași zi, au venit la Isus **saducheii**, care zic că nu este înviere.

Ei I-au pus următoarea întrebare: „Învățătorule, Moise a zis: 'Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său și să-i ridice urmaș.' Erau dar la noi șapte frați. Cel dintâi s-a însurat și a murit și, fiindcă n-avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui. Tot așa și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea. La urmă, după ei toți, a murit și femeia.

La înviere, **nevasta** căruia din cei șapte va fi ea? Fiindcă toți au avut-o de nevastă.”

Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți - nici **Scripturile**, - nici **puterea lui Dumnezeu**. Căci, la înviere, - nici nu se vor însura, - nici nu se vor mărita, ci vor fi ca **îngerii** lui Dumnezeu în cer. Cât privește învierea morților, oare n-ați citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, când zice: 'Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?' Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii.”

Noroadele care ascultau au rămas uimite de **învățătura lui Isus**.

Când au auzit **fariseii** că Isus a astupat gura saducheilor, s-au strâns la un loc.

Și unul din ei, **un învățător al Legii**, ca să-L ispitească, I-a pus întrebarea următoare:

„Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din **Lege**?”

Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată **inima** ta, cu tot **sufletul** tău și cu tot **cugetul** tău.' Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.

Iar a doua, asemenea ei, este: 'Să iubești pe **aproapele** tău ca pe tine însuși.'

În aceste două porunci se cuprind toată **Legea** și **Prorocii**.”

Pe când erau strânși la un loc **fariseii**, Isus i-a întrebat:

„Ce credeți voi despre **Hristos**? Al cui **fiu** este?” „Al lui David”, I-au răspuns ei.

Și Isus le-a zis: „Cum atunci, David, fiind insuflat de **Duhul**, Îl numește **Domn**, când zice:

‘Domnul a zis Domnului Meu: «Șezi la dreapta Mea până voi pune pe **vrăjmașii** Tăi sub picioarele Tale»? Deci, dacă David Îl numește **Domn**, cum este El fiul lui?”

Nimeni nu I-a putut răspunde un cuvânt.

Și, din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-I mai pună întrebări.

Cap. 23

Atunci, Isus, pe când cuvânta gloatelor și ucenicilor Săi, a zis: „**Cărturarii și fariseii** șed pe scaunul lui Moise. Deci toate lucrurile pe care vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le, dar după **faptele** lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac.

Ei leagă sarcini grele și anevoie de purtat și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște. Toate **faptele** lor le fac pentru ca să fie văzuți de oameni.

Astfel, - își fac filacterele late, - își fac poalele veșmintelor cu ciucuri lungi, - umblă după locurile dintâi la ospete și - după scaunele dintâi în sinagogi, - le place să le facă oamenii plecăciuni prin piețe și să le zică: ‘Rabbi! Rabbi!’

Voi să nu vă numiți ‘**Rabbi**’. Fiindcă Unul singur este **Învățătorul** vostru: **Hristos**, și voi toți sunteți **frați**. Și ‘**Tată**’ să nu numiți pe nimeni pe pământ, pentru că Unul singur este **Tatăl** vostru: Acela care este în ceruri. Să nu vă numiți **dascăli**; căci Unul singur este **Dascălul** vostru: **Hristosul**.

Cel mai mare dintre voi să fie **slujitorul vostru**. Oricine se va înălța va fi smerit; și oricine se va smeri va fi înălțat.

Vai de voi, **cărturari și farisei fățarnici!** Pentru că voi închideți oamenilor **Împărăția cerurilor**: nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre.

Vai de voi, **cărturari și farisei fățarnici!** Pentru că voi mâncați casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi, de aceea veți lua o mai mare **osândă**.

Vai de voi, **cărturari și farisei fățarnici!** Pentru că voi înconjurați marea și pământul ca să faceți **un tovarăș de credință** și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un **fiu al gheenei**, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă.

Vai de voi, **povățuitori orbi**, care ziceți: ‘Dacă jură cineva pe **Templu**, nu este nimic, dar, dacă jură pe **aurul Templului**, este legat de jurământul lui.’

Nebuni și orbi! Care este mai mare: **aurul** sau **Templul**, care sfințește aurul?

‘Dacă jură cineva pe **altar**, nu este nimic, dar, dacă jură pe darul de pe altar, este legat de jurământul lui.’ **Nebuni și orbi!** Care este mai mare: **darul** sau **altarul**, care sfințește darul?

Deci, cine jură **pe altar** jură pe el și pe tot ce este deasupra lui; cine jură **pe Templu** jură pe el și pe Cel ce locuiește în el; și cine jură **pe cer** jură pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu și pe **Cel** ce șade pe el.

Vai de voi, **cărturari și farisei fățarnici!** Pentru că voi dați **zeciuială** din izvă, din mărar și din chimen și lăsați nefăcute cele mai **însemnate lucruri din Lege**: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.

Povățuitori orbi, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!

Vai de voi, **cărturari și farisei fățarnici!** Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire și de necumpătare.

Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și partea de afară să fie curată.

Vai de voi, **cărturari și farisei fățarnici!** Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție. Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.

Vai de voi, **cărturari și farisei fățarnici!** Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți și ziceți: 'Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui prorocilor.' Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți **fiii** celor ce au omorât pe proroci. Voi dar umpleți măsura părinților voștri!

Șerpi, pui de năpârци! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei? De aceea, iată, vă trimit **proroci, înțelepți și cărturari**. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre și-i veți prigoni din cetate în cetate, ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat care a fost vărsat pe pământ, de la sângele neprihănitului **Abel** până la sângele lui **Zaharia**, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între Templu și altar.

Adevărat vă spun că toate acestea vor veni peste neamul acesta.

Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!

Iată că vi se lasă casa pustie; căci vă spun că de acum încolo nu Mă veți mai vedea până când veți zice: 'Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!'"

Cap. 24

La ieșirea din Templu, pe când mergea Isus, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să-I arate **clădirile Templului**.

Dar Isus le-a zis: „Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.”

El a șezut jos, pe **Muntele Măslinilor**. Și ucenicii Lui au venit la El, la o parte, și I-au zis: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: 'Eu sunt Hristosul!' Și vor înșela pe mulți.

Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă înspăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci.

Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție, împotriva altei împărății și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor. Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; veți fi urâți de toate neamurile pentru **Numele Meu**.

Atunci, mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți **proroci mincinoși** și vor înșela pe mulți.

Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, **dragostea** celor mai mulți se va răci.

Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

Evanghelia aceasta a **Împărăției** va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.

De aceea, când veți vedea **urâciunea pustiirii**, despre care a vorbit **prorocul Daniel**, așezată în **Locul Sfânt** – cine citește să înțeleagă! – atunci, cei ce vor fi **în Iudeea** să fugă la munți; cine va fi pe

acoperișul casei să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă; și cine va fi **la câmp** să nu se întoarcă să-și ia haina. Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în zilele acelea!

Rugați-vă ca **fuga** voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.

Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina **celor aleși**, zilele acelea vor fi scurtate.

Atunci, dacă vă va spune cineva: 'Iată, **Hristosul** este aici sau acolo!', să nu-l credeți.

Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face **semne** mari și **minuni**, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe **cei aleși**.

Iată că v-am spus mai dinainte. Deci, dacă vă vor zice: 'Iată-L în pustie', să nu vă duceți acolo! 'Iată-L în odăite ascunse', să nu credeți.

Căci, cum iese **fulgerul de la răsărit** și se vede până la apus, așa va fi și **venirea Fiului omului**. Oriunde va fi **stârvul**, acolo se vor aduna vulturii.

Îndată după acele zile de necaz, **soarele se va întuneca**, **luna** nu-și va mai da lumina ei, **stelele** vor cădea din cer și **puterile cerurilor** vor fi clătinate.

Atunci se va arăta în cer **semnul Fiului omului**, toate semințele pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu **putere** și cu o **mare slavă**.

El va trimite pe **îngerii** Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe **aleșii Lui** din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.

De la **smochin** învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că **Fiul omului este aproape**, este chiar la uși. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri.

Cerul și pământul vor trece, dar **cuvintele Mele** nu vor trece.

Despre **ziua aceea** și despre **ceasul acela**, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai **Tatăl**.

Cum s-a întâmplat în **zilele lui Noe**, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.

În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie și n-au știut nimic, până când a venit **potopul** și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.

Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat.

Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată.

Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni **Domnul vostru**.

Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni **hoțul**, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. De aceea, și voi fiți gata; căci **Fiul omului** va veni în **ceasul** în care nu vă gândiți.

Care este deci **robul credincios și înțelept**, pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.

Dar, dacă este un **rob rău**, care zice în inima lui: '**Stăpânul meu zăbovește să vină!**'

Dacă va începe să bată pe **tovarășii lui de slujbă** și să mănânce și să bea cu **bețivii**, stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta **fățarnicilor**; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Atunci, **Împărăția cerurilor** se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat **candelele** și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci, înțelepte. Cele nechibzuite, când și-au luat candelele, n-au luat cu ele **untdelemn**, dar cele înțelepte, împreună cu candelele, au luat cu ele și **untdelemn** în vase.

Fiindcă **mirele** zăbovea, au ațipit toate și au adormit.

La miezul nopții, s-a auzit o strigare: ‘Iată **mirele**, ieșiți-i în întâmpinare!’

Atunci, toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelele. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: ‘Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelele.’

Cele înțelepte le-au răspuns: ‘Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă, ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.’

Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit **mirele**: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: ‘Doamne, Doamne, deschide-ne!’ Dar el, drept răspuns, le-a zis: ‘Adevărat vă spun că nu vă cunosc!’

Vegheați dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni **Fiul omului**.

Atunci, **Împărăția cerurilor** se va asemăna cu un om care, când era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi și le-a încredințat avuția sa. Unuia i-a dat **cinci talanți**, altuia **doi** și altuia **unul**, fiecăruia după puterea lui, și a plecat.

Îndată, cel ce primise cei **cinci talanți** s-a dus, i-a pus în negoț și a câștigat cu ei alți cinci talanți. Tot așa, cel ce primise cei **doi talanți** a câștigat și el alți doi cu ei.

Cel ce nu primise decât **un talant** s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.

După multă vreme, **stăpânul robilor** acelora s-a întors și le-a cerut socoteală.

Cel ce primise cei **cinci talanți** a venit, a adus alți cinci talanți și a zis: ‘Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți.’ Stăpânul său i-a zis: ‘Bine, **rob bun** și credincios, ai fost **credincios** în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.’

Cel ce primise cei **doi talanți** a venit și el și a zis: ‘Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am câștigat cu ei alți doi talanți.’ Stăpânul său i-a zis: ‘Bine, **rob bun** și credincios, ai fost **credincios** în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!’

Cel ce nu primise decât **un talant** a venit și el și a zis: ‘Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat: mi-a fost teamă și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău!’ Stăpânul său i-a răspuns: ‘**Rob viclean** și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat, prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la **zarafi**, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu! Luați-i dar talantul și dați-l celui ce are zece talanți.’

Pentru că **celui ce are**, i se va da și va avea de prisos, dar de la **cel ce n-are**, se va lua și ce are! Iar pe **robul** acela **netrebnic**, aruncați-l în întunericul de afară: acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Când va veni **Fiul omului** în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe **scaunul de domnie** al slavei Sale. Toate **neamurile** vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune **oile** la dreapta, iar **caprele** la stânga Lui.

Atunci, **Împăratul** va zice celor de la dreapta Lui: ‘**Veniți, binecuvântații Tatălui Meu**, de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.’

Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine.

Atunci, cei **neprihăniți** Îi vor răspunde: ‘Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit sau gol și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit pe la Tine?’

Drept răspuns, **Împăratul** le va zice: ‘Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.’

Apoi va zice celor de la stânga Lui: ‘Duceți-vă de la Mine, **blestemaților**, în focul cel veșnic, care a fost pregătit **diavolului** și **îngerilor** lui!’

Căci am fost flămând, și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin, și nu M-ați primit; am fost gol, și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n-ați venit pe la Mine.’

Atunci, Îi vor răspunde și ei: ‘Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau fiindu-Ți sete sau străin sau gol sau bolnav sau în temniță și nu Ți-am slujit?’

Și El, drept răspuns, le va zice: ‘Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, **Mie** nu Mi le-ați făcut.’

Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar **cei neprihăniți** vor merge în viața veșnică.”

Cap. 26

După ce a isprăvit Isus toate cuvântările acestea, a zis ucenicilor Săi:

„Știți că după două zile vor fi **Paștele**; și Fiul omului va fi dat ca să fie răstignit!”

Atunci, preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii norodului s-au strâns în curtea **marelui preot**, care se numea **Caiafa**, și s-au sfătuit împreună cum să **prindă pe Isus** cu vicleșug și să-L omoare. Dar ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă tulburare în norod.”

Când era Isus în **Betania**, în casa lui **Simon leprosul**, s-a apropiat de El o femeie cu un vas de alabastru cu **mir** foarte scump; și, pe când stătea El la masă, ea a turnat **mirul pe capul Lui**.

Ucenicilor le-a fost necaz, când au văzut lucrul acesta, și au zis: „Ce rost are risipa aceasta? Mirul acesta s-ar fi putut vinde foarte scump, și banii să se dea săracilor.”

Când a auzit Isus, le-a zis: „De ce faceți supărare femeii? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine. Pentru că pe **săraci** îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. Dacă a turnat acest mir pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta în vederea pregătirii Mele pentru îngropare.

Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”

Atunci, unul din cei doisprezece, numit **Iuda Iscarioteanul**, s-a dus la preoții cei mai de seamă și le-a zis: „Ce vreți să-mi dați, și-L voi da în mâinile voastre?” Ei i-au cântărit treizeci de arginți. Din clipa aceea, **Iuda** căuta un prilej nimerit, ca să dea pe **Isus** în mâinile lor.

În ziua dintâi a **Praznicului Azimilor**, ucenicii au venit la Isus și I-au zis: „Unde vrei să-Ți pregătim să mănânci Paștele?” El le-a răspuns: „Duceți-vă în cetate la cutare om și spuneți-i:

‘**Învățătorul** zice: «Vremea Mea este aproape; voi face **Paștele** cu ucenicii Mei în casa ta.’

Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus și au pregătit Paștele.

Seara, **Isus** a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi.

Pe când mâncau, El a zis: „Adevărat vă spun că **unul** din voi Mă va vinde.”

Ei s-au întristat foarte mult și au început să-I zică unul după altul: „Nu cumva sunt eu, Doamne?” Drept răspuns, El le-a zis: „Cel ce a întins cu Mine mâna în blid, acela Mă va vinde. Negreșit, Fiul omului Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela prin care este vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!”

Iuda, vânzătorul, a luat cuvântul și I-a zis: „Nu cumva sunt eu, Învățătorule?” „Da”, i-a răspuns Isus, „tu ești!”

Pe când mâncau ei, Isus a luat **o pâine** și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este **trupul Meu**.” Apoi a luat **un pahar** și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el, căci acesta este **sângele Meu**, sângele **legământului celui nou**, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.”

Vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în **Împărăția** Tatălui Meu.”

După ce au cântat cântarea, au ieșit în **Muntele Măslinilor**. Atunci, Isus le-a zis: „În noaptea aceasta, toți veți găsi în Mine o **pricină de poticnire**, căci este scris: ‘Voi bate Păstorul, și oile turmei vor fi risipite.’

Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în **Galileea**.”

Petru a luat cuvântul și I-a zis: „Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire.”

„Adevărat îți spun”, i-a zis Isus, „că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.” **Petru** I-a răspuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.” Și toți ucenicii au spus același lucru.

Atunci, Isus a venit cu ei într-un loc îngrădit, numit **Ghetsimani**, și a zis ucenicilor: „Ședeți aici până Mă voi duce acolo să Mă rog.” A luat cu El pe **Petru** și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să Se întristeze și să Se mâhnească foarte tare.

Isus le-a zis atunci: „**Sufletul Meu** este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine.” Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine **paharul** acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” Apoi a venit la **ucenici**, i-a găsit dormind și a zis lui **Petru**: „Ce, un ceas n-ai putut să vegheați împreună cu Mine! Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; **duhul**, în adevăr, este plin de râvnă, dar **carnea** este neputincioasă.”

S-a depărtat a doua oară și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta fără să-l beau, **facă-se voia Ta!**”

S-a întors iarăși la ucenici și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.

I-a lăsat din nou, S-a depărtat și S-a rugat a treia oară, zicând aceleași cuvinte. Apoi a venit la ucenici și le-a zis: „Dormiți de acum și odihniți-vă!... Iată că a venit **ceasul** ca Fiul omului să fie dat în mâinile păcătoșilor.”

Sculați-vă, haidem să mergem; iată că se apropie **vânzătorul**.”

Pe când vorbea El încă, iată că vine **Iuda**, unul din cei doisprezece, cu o gloată mare, cu săbii și cu ciomege, trimiși de preoții cei mai de seamă și de bătrânii norodului.

Vânzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-L voi săruta eu, Acela este; să puneți mâna pe El!” Îndată, **Iuda** s-a apropiat de Isus și I-a zis: „Plecăciune, **Învățătorule!**” Și L-a sărutat.

Isus i-a zis: „**Prietene**, ce ai venit să faci, fă!” Atunci, oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus și L-au prins.

Și unul din cei ce erau cu Isus a întins mâna, a scos **sabia**, a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat **urechea**. Atunci, Isus i-a zis: „Pune-ți sabia la locul ei, căci toți cei ce scot sabia de **sabie** vor pieri. Crezi că n-aș putea să rog pe **Tatăl Meu**, care Mi-ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? Dar cum se vor împlini Scripturile, care zic că așa trebuie să se întâmple?”

În clipa aceea, Isus a zis gloatelor: „Ați ieșit ca după **un tâlhar**, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți. În toate zilele ședeam în mijlocul vostru și învățam norodul **în Templu**, și n-ați pus mâna pe Mine. Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească cele scrise prin proroci.” Atunci, **toți ucenicii** L-au părăsit și au fugit.

Cei ce au prins pe Isus L-au dus la marele preot **Caiafa**, unde erau adunați cărturarii și bătrânii. **Petru** L-a urmat de departe, până la curtea marelui preot, apoi a intrat înăuntru și a șezut jos cu aprozii, ca să vadă sfârșitul.

Preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot soborul căutau vreo **mărturie mincinoasă** împotriva lui Isus, ca să-L poată omori. Dar n-au găsit niciuna, măcar că s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi și au spus: „Acesta a zis: ‘Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile.’”

Marele preot s-a sculat în picioare și I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?” **Isus tăcea**. Și marele preot a luat cuvântul și I-a zis: „Te jur, pe Dumnezeu cel viu, să ne spui dacă ești **Hristosul, Fiul lui Dumnezeu**.”

„Da”, i-a răspuns Isus, „sunt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe **Fiul omului** șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului.”

Atunci, marele preot și-a rupt hainele și a zis: „**A hulit!** Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui. Ce credeți?” Ei au răspuns: „Este vinovat, să fie pedepsit cu moartea.” Atunci, - L-au scuipat în față, - L-au bătut cu pumnii și - L-au palmuit, zicând: „Hristoase, procește-ne cine Te-a lovit!”

Petru însă ședea afară în curte. **O slujnică** a venit la el și i-a zis: „Și tu erai cu **Isus Galileeanul!**” Dar el s-a lepădat înaintea tuturor și i-a zis: „Nu știu ce vrei să zici.”

Când a ieșit în pridvor, l-a văzut **o altă slujnică** și a zis celor de acolo: „Și acesta era cu **Isus din Nazaret**.” El s-a lepădat iarăși, cu un jurământ, și a zis: „Nu cunosc pe **Om** acesta!”

Peste puțin, **cei** ce stăteau acolo s-au apropiat și au zis lui Petru: „Nu mai încape îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și **vorba te dă de gol**.” Atunci, el a început să se blesteme și să se jure, zicând: „Nu cunosc pe **Om** acesta!” În clipa aceea a cântat cocoșul.

Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese **Isus**: „Înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și a ieșit afară și a plâns cu amar.

Cap. 27

Când s-a făcut ziuă, toți preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului au ținut **sfat** împotriva lui Isus, ca să-L omoare. După ce L-au legat, L-au dus și L-au dat în mâna dregătorului **Pilat din Pont**.

Atunci, **Iuda**, vânzătorul, când a văzut că **Isus** a fost osândit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrânilor și a zis: „Am păcătuit, căci am vândut **sânge nevinovat**.” „Ce ne pasă nouă?” i-au răspuns ei. „Treaba ta.”

Iuda a aruncat arginții în Templu și s-a dus de s-a spânzurat.

Preoții cei mai de seamă au strâns arginții și au zis: „Nu este îngăduit să-i punem în **vistieria Templului**, fiindcă sunt preț de sânge.” Și după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia „**Țarina olarului**”, ca loc pentru îngroparea străinilor. Iată de ce țarina aceea a fost numită până în ziua de azi: „**Țarina sângelui**”.

Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin **prorocul Ieremia**, care zice: „Au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care l-au prețuit unii din fiii lui Israel, și i-au dat pe '**Țarina olarului**', după cum îmi poruncise Domnul.”

Isus S-a înfățișat înaintea **dregătorului**. Dregătorul L-a întrebat: „Ești Tu **Împăratul iudeilor**?” „Da”, i-a răspuns Isus, „sunt.” Dar n-a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă și bătrânilor.

Atunci, **Pilat** I-a zis: „N-auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?” Isus nu i-a răspuns la niciun cuvânt, așa că se mira foarte mult dregătorul.

La fiecare **praznic al Paștelor**, dregătorul avea obicei să slobozească norodului **un întemnițat**, pe care-l voiau ei. Pe atunci aveau un întemnițat vestit, numit **Baraba**.

Când erau adunați la un loc, **Pilat** le-a zis: „Pe care voiți să vi-l slobozesc? Pe **Baraba** sau pe **Isus**, care Se numește **Hristos**?” Căci știa că din pizmă dăduseră pe Isus în mâinile lui.

Pe când stătea Pilat pe scaun la judecată, **nevastă-sa** a trimis să-i spună: „Să n-ai nimic a face cu **neprihănitul** acesta, căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui.”

Preoții cei mai de seamă și bătrânii au înduplecat noroadele să ceară pe **Baraba**, iar pe **Isus** să-L omoare.

Dregătorul a luat cuvântul și le-a zis: „Pe care din amândoi voiți să vi-l slobozesc?” „Pe **Baraba**”, au răspuns ei. **Pilat** le-a zis: „Dar ce să fac cu **Isus**, care Se numește **Hristos**?” „Să fie răstignit”, i-au răspuns cu toții.

Dregătorul a zis: „Dar ce rău a făcut?” Ei au început să strige și mai tare: „Să fie răstignit!” Când a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat **apă**, și-a spălat mâinile înaintea norodului și a zis: „Eu sunt nevinovat de **sângele neprihănitului** acestuia. Treaba voastră!” Și **tot norodul** a răspuns: „**Sângele Lui** să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.”

Atunci, **Pilat** le-a slobozit pe **Baraba**; iar pe **Isus**, după ce a pus să-L bată cu nuiele, L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit.

Ostașii dregătorului au dus pe Isus în pretoriu și au adunat în jurul Lui toată **ceata ostașilor**. L-au dezbrăcat de **hainele Lui** și L-au îmbrăcat cu o **haină stacojie**.

Au împletit o **cunună de spini**, pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o **trestie** în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul iudeilor!”

Și scuipau asupra Lui și luau **trestia** și-L băteau în cap.

După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de **haina stacojie**, L-au îmbrăcat cu **hainele Lui** și L-au dus să-L răstignească.

Pe când ieșeau din cetate, au întâlnit pe un om din Cirene, numit **Simon**, și l-au silit să ducă crucea lui Isus. Când au ajuns la un loc numit **Golgota**, care înseamnă: „**Locul căpățâniei**”, l-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar, când l-a gustat, n-a vrut să bea.

După ce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorti, pentru ca să se împlinescă ce fusese vestit prin **prorocul** care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei și pentru **cămașa Mea** au tras la sorti.” Apoi au șezut jos și-L păzeau. Și I-au scris deasupra capului **vina**: „Acesta este Isus, Împăratul iudeilor.”

Împreună cu El, au fost răstigniți doi tâlhari: unul la dreapta și celălalt la stânga Lui.

Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap și ziceau: „Tu, care strici Templul și-l zidești la loc în trei zile, mântuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Tu **Fiul lui Dumnezeu**, coboară-Te de pe cruce!”

Preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrânii, își băteau și ei joc de El și ziceau: „Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El **Împăratul lui Israel**, să Se coboare acum de pe cruce și vom crede în El! S-a încrezut în Dumnezeu: să-L scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: ‘Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!’”

Tâlharii care erau răstigniți împreună cu El Îi aruncau aceleași cuvinte de batjocură.

De la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut **întuneric** peste toată țara.

Și pe la ceasul al nouălea, **Isus** a strigat cu glas tare: „**Eli , Eli, Lama Sabactani?**”

Adică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

Unii din cei ce stăteau acolo, când au auzit aceste vorbe, au zis: „Strigă pe Ilie!”

Și îndată, unul din ei a alergat de a luat **un burete**, l-a umplut cu oțet, l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea. Dar ceilalți ziceau: „Lasă, să vedem dacă va veni **Ilie** să-L mântuiască.”

Isus a strigat iarăși cu glas tare și Și-a dat duhul.

Și îndată, **perdeaua dinăuntrul Templului** s-a rupt în două, de sus până jos, **pământul** s-a cutremurat, **stâncile** s-au despicat, **mormintele** s-au deschis și multe **trupuri ale sfinților** care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.

Sutașul și cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, când au văzut cutremurul de pământ și cele întâmplare, s-au înfricoșat foarte tare și au zis: „Cu adevărat, Acesta a fost **Fiul lui Dumnezeu!**” Acolo erau și multe femei, care priveau de departe; ele urmaseră pe Isus din Galileea, ca să-I slujească. Între ele era **Maria Magdalena**, **Maria**, mama lui Iacov și a lui Iose, și **mama fiilor lui Zebedei**.

Spre seară, a venit un **om bogat din Arimateea**, numit **Iosif**, care era și el ucenic al lui Isus. El s-a dus la **Pilat** și a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit să i-l dea. Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză curată de in și l-a pus într-un **mormânt nou** al lui însuși, pe care-l săpase în stâncă. Apoi a prăvălit **o piatră mare** la ușa mormântului și a plecat.

Maria Magdalena și cealaltă **Marie** erau acolo și ședeau în fața mormântului.

A doua zi care vine după **Ziua Pregătirii**, preoții cei mai de seamă și fariseii s-au dus împreună la **Pilat** și i-au zis: „Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era încă în viață, a zis: ‘După trei zile voi învia.’ Dă **poruncă** dar ca mormântul să fie păzit bine până a treia zi, ca nu cumva să vină **ucenicii Lui** noaptea să-I fure trupul și să spună norodului: ‘A înviat din morți!’ Atunci, înșelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decât cea dintâi.”

Pilat le-a zis: „Aveți **o strajă**; duceți-vă de păziți cum puteți.”

Ei au plecat și au întărit mormântul, pecetluind **piatra** și punând **strajă**.

La sfârșitul zilei **Sabatului**, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, **Maria Magdalena** și cealaltă **Marie** au venit să vadă mormântul.

Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ, căci un **înger al Domnului** s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea. Înfațișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui, albă ca zăpada.

Străjerii au tremurat de frica lui și au rămas ca niște morți.

Dar **îngerul** a luat cuvântul și a zis femeilor: „Nu vă temeți, căci știu că voi căutați pe **Isus**, care a fost răstignit. Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul și duceți-vă repede de spuneți **ucenicilor** Lui că a înviat dintre cei morți. Iată că El merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată că v-am spus lucrul acesta.”

Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să dea de veste ucenicilor Lui. Dar iată că le-a întâmpinat **Isus** și le-a zis: „Bucurați-vă!” Ele s-au apropiat să-I cuprindă picioarele și I s-au închinat.

Atunci, Isus le-a zis: „Nu vă temeți; duceți-vă de spuneți **fraților Mei** să meargă în Galileea; acolo Mă vor vedea.”

Pe când se duceau ele, au intrat în cetate **unii din străjeri** și au dat de veste preoților celor mai de seamă despre toate cele întâmplate. Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut **sfat**, au dat ostașilor mulți bani și le-au zis: „Spuneți așa: ‘**Ucenicii Lui** au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.’ Și, dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi și vă vom scăpa de grijă.”

Ostașii au luat bani și au făcut cum i-au învățat. Și s-a răspândit zvонul acesta printre iudei până în ziua de astăzi.

Cei **unsprezece ucenici** s-au dus în Galileea, în muntele unde le poruncise Isus să meargă. Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.

Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată **puterea** Mi-a fost dată în cer și pe pământ.”

Duceți-vă și faceți **ucenici** din toate neamurile, botezându-i în **Numele Tatălui** și al **Fiului** și al **Sfântului Duh**. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”